

GHICITORI, PROVERBE, ZICĂTORI

ANDREAS

Volumul de față pune la îndemâna cititorilor pagini alese din creația lirică și satirică a poporului nostru.

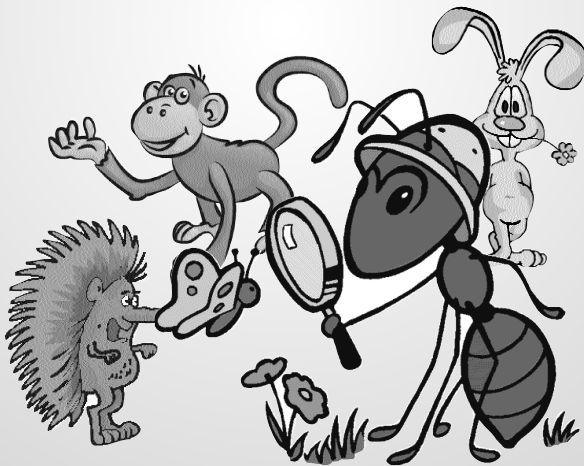
Pentru selecționarea materialului, au fost cercetate numeroase colecții, antologii și periodice de folclor.

În organizarea lucrării, ne-am străduit să îmbinăm criteriul estetic, tematic și de gen cu cel istoric și regional, cuprinzând lalolaltă ghicitori, proverbe și zicători din toate regiunile țării, din folclorul clasic și cel contemporan.

Ghicitori, proverbe, zicători

Ediția a doua revăzută și adăugită

**ANDREAS
PRINT**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a
României

Ghicitori, Proverbe, zicători /

- București: Andreas Print, 2014

ISBN 978-973-8958-21-0

DIFUZOR EXCLUSIV:
AGENȚIA DE DIFUZARE
DE CARTE IVO PRINT
Calea Griviței nr. 158, demisol,
sector 1, București
Tel./Fax: 021.222.07.67
E-mail: ivo_print@yahoo.com
Site: www.editura-andreas.ro

© Editura **ANDREAS** PRINT, București, 2014

Toate drepturile sunt rezervate. Nicio parte din această lucrare nu poate fi reprodusă, stocată și retransmisă sub formă: tipărită, electronică, mecanică, fotocopiată, audio sau sub orice altă variantă fără permisiunea scrisă a **Editurii Andreas Print**.

TEL./Fax: 021.22.20.767

Redactare: Laura-Ivona DUMITRU

Copertă și ilustrații: Editura Andreas

Tehnoredactare: Gheorghe DUMITRU

Bun de tipar: 14.02.2014; Coli de tipar: 8

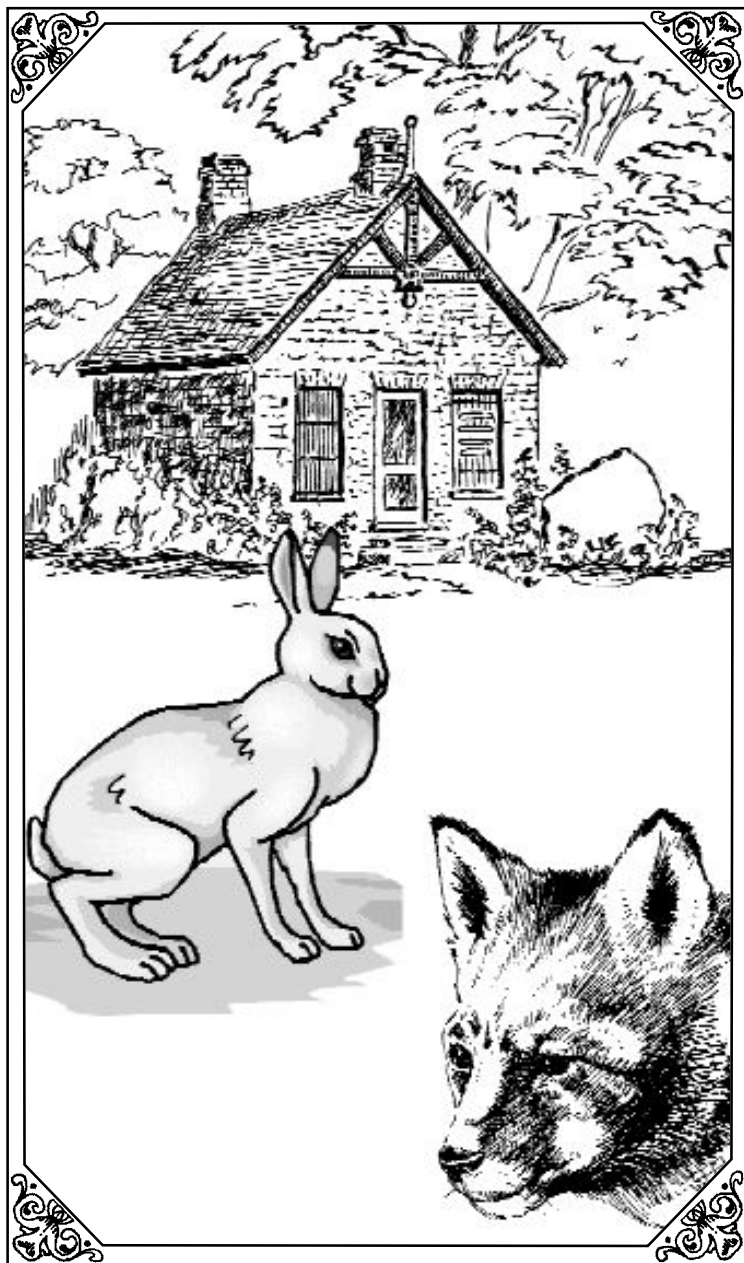
Format (Z6): 16/54x84 cm.

ISBN 978-973-8958-21-0

CUPRINS

1. *Ghicitori* / 7
2. *Proverbe* / 45
3. *Zicători* / 119
4. *Index tematic
pentru ghicitori* / 126

GHICITORI

Si un an de mă privești
Tot pe tine te zărești.
(Opulda)

2. Am o soră ca o floare,
Cu petale vorbitoare.
Ea e plină de povești,
Dacă știi să o citești.

(Cartea)

3. Ce e mic-mititel,
Se tulbură și Vodă de el?

(Purticele)

9. Găină peștiță
La popa pe poliță.

(Cartea)

4. Sus copaie,
Jos copaie,
La mijloc carne de oaie?

(Scotca)

10. Cinel, cinel,
Aude fără urechi,
Vorbește fără gură,
Răspunde pe orice limbă.

(Econl)

5. Sunt două surori pe lume,
Neasemuite la nume:
Una albă, minunată,
Și-alta neagră-ntunecată.
Se gonesc prin lumea lungă,
Și nu pot să se ajungă.

(Zliva și noaptea)

11. Ghicitoarea știu că-ți place.
Ce-i ca un burduf de ace?
Ca un pepene cu țepi?
Ia gândește-te! Pricepi?
Și răspunde-n doi, trei
timpî,
Cine are mii de ghimpî?

(Arctim)

6. Nu-i copac, dar frunze are,
Nu-i cămașă, dar e cusută,
Nu-i om, dar povestește.

(Cartea)

12. Ce trece prin vamă
Și nu se bagă-n seamă?

(Vamul)

7. Zi și noapte stau de pază,
N-am picioare și tot umblu,
N-am nici mână și tot bat.

(Ceașul)

13. Câmpul alb, oile negre,
Cin' le vede nu le crede,
Cin' le paște le cunoaște.

(Cartea)

8. Șapte fete, șapte bete;
La izvor le spălară,
Și de nor le atârnară.

(Curtubent)

14. Ce intră în sat
Și câinii nu bat?

(Ceața și negura)

15. Albă păsărică,
Pe arac se ridică,
N-are aripioare,
N-are nici picioare.

(Fasolea)

16. Pisc de gheață plutitor,
În mările polilor!

(Aisbergul)

17. O cetate luminată,
Stă cu poarta descuiată,
Dar în ea nu pot pași,
Decât cei ce știu citi.

(Cartea)

18. Capul, trupul, mi-e totuna,
Pe-un picior stau totdeauna,
Am cămăși nenumărate,
Și le port toate-mbrăcate.

(Varza)

19. Nu e pește, nici vapor
Uriașul mărilor!

(Balena)

20. Eu am foi, dar nu-s copac,
Gură n-am, dar nici nu tac,
Știu să spun povestiri multe
Cui ar vrea să mă asculte.

(Cartea)

21. Lungă și lată,
Nu stă niciodată.

(Ada)

22. Nu-l întrebi,
Dar îți răspunde,
Cați în jur,
Nu știi de unde.

(Ecoul)

23. Ieri o aveau numai
 boierii,
De ea săracii n-aveau parte;
Azi o are toată lumea,
Și la toți lumină-mparte.

(Cartea)

24. Patru fug,
Două atârnă.

(Calul și călărețul)

25. Prieteni de casă,
Umblă sus pe masă,
Rău se mai sfădesc
Când se întâlnesc.

(Căminele și pisica)

26. Dumbă,
Sumbră,
Fără umbră.

(Ada)

27. Are foi și nu e pom,
Te învață ca un om,
Și cu cât o îndrăgești,
Tot mai mult o folosești.

(Cartea)

28. Cine geme nebolind
Și caută nepierzând?

(Porcu)

29. Nu-i pasăre, dar pe
copaci șade,
Nu-i vacă, dar paște iarbă
verde,
Nu-i pește, dar în baltă
înoată,
Nu-i lăutar, dar cântă noaptea.

(Broasca)

30. Cine doarme în căsuță,
Sau în pat sau în cotruță,
Albă, neagră, pestricioară,
Sfârâind din mustăcioară,
Și, când vede-un șoricel,
șup îl prinde, sprintenel.

(Fistica)

31. Niște furnicuțe,
Pe-o fățare albă,
Se grăbesc la treabă.

(Literale)

32. Ce-i mai dulce și mai
dulce,
Și nu poate să se-mbuce,
Dar din el gustă tot omul,
Și argatul ca și domnul.

(Somon)

33. Merge iarna prin poiană
Și-i gătită ca și-o doamnă.

(Vulpe)

34. Cinci pitici.
Cinci voinici...
Cât îi vezi de mititei,
Fac cu ei
Tot ce vrei.
Scrii,
Joci mingea,
Împletești
Și palate construiești.

(Degetele de la mână)

35. Am un cârd de oi,
De le paști pe toate,
Știi multe, de toate.

(Literale)

36. Sufletețel nevinovat,
Mai rău ca un tâlhar legat.

(Copilul înșărat)

37. Noaptea ochii îi sticlește
Și când urlă te-ngrozește.

(*mduT*)

38. El intră în toate,
Și rămâne după moarte.

(*Numele*)

39. Ce se pune pe masă,
se taie,
Se-mparte la fiecare,
Dar nu se mănâncă?

(*Cărtile de joc*)

40. În pădure mă nascui,
În pădure mă făcui,
Acasă dac' m-a adus,
Vătaf la ușă m-a pus.

(*Băta*)

41. Strigă lelea Anghelină
Ca s-o scap de o găină,
Și tot strigă și mă cheamă,
că de câine n-are teamă.

(*Râma*)

42. Ne-nvață lucruri multe,
Cine știe s-o asculte.

(*Invățătoarea*)

43. Fără de oase sunt născut,
Din carne și piele sunt făcut,
Cap am, dar n-am picioare.
Când cald, când rece,
O lume întregă cu mine
petrece.

(*Cărnutul*)

44. Când vorbești, ea zboară,
Nici că se mai întoarnă.

(*Cuvântul*)

45. Strugur nu-s, nici piatră
nu-s,

Însă cad din nor de sus,
La căldură mă topesc,
Și flori multe prăpădesc.

(*Grîndina*)

46. Cine nu-și ascute foar-
fecele niciodată?

(*Racul*)

47. Ce e mic, mititel,
Își ia vodă căciula pentru el?

(*Păduchele*)

48. De-l dai, nu mai ai,
Dar nici mai sărac nu ești.

(*Cuvântul*)

49. Merge, dar nu-i vietate
N-are inimă, dar bate
Stând pe loc înaintează
Și arată ce marchează.
(Ceașu)
50. Cine cântă toată vara
Prin fânețe cu chitara?
(Gretieru)
51. Primăvara te veselește,
Vara te umbrește,
Toamna te nutrește,
Iarna te-ncălzește,
Poftim de ghicește.
(Pomul)
52. Pasăre cuminte,
Se-așază-ntre cuvinte.
(Vitrugula)
53. Nu e cerb, dar ți se pare,
Când îl vezi din depărtare!
(Renul)
54. Am o domnișoară,
Cu o rochiță roșioară,
Când începe-a dezbrăca,
Toți apuc-a lăcrima.
(Ceașu)
55. Se așază, cât e de mic,
Și tace chitic.
(Punctul)
56. De mine toți se feresc,
De mă ai mult, te plictisesc,
Mă pierzi, mare ți-e mânia,
Mă câștigi, mai mare
bucuria.
(Procesul)
57. Nici în casă,
Nici afară,
Nici în cer,
Nici pe pământ.
(Feraștra)
58. Când nu ai nimic de spus,
La sfârșit de frază-i pus.
(Punctul)
59. Ce e mic la vedere
Dar mare la încăpere?
(Capul omului)
60. Chiar de-i sus și e
departe,
Din ce are, ne împarte.
(Soarele)

61. Soldat oțelit,
În oase gătit.
(Pestele)
62. Pe bătrâni îi sprijinesc,
Pe călători întovărășesc,
Pe cei răi îi pedesc.
(Bastionul) (Anotimpurile)
63. Te-am văzut, într-un loc,
Unde n-ai fost
Și nici nu poți fi.
(vpuuŃO)
64. Bulgăre de aur,
Joacă-n piele de taur.
(Sovale)
65. N-re limbă și nici gură
Și-arată orice făptură.
(Oglindă)
66. Am două fete frumoase,
Ca două crăieșe;
Una-i albă, colilie,
Alta neagră, tuciurie.
(vaduou Ńs vniZ)
67. Curelușă verde
Prin iarbă se pierde.
(Șoparla)
68. Am un copac cu patru
crengi:
Una înverzește,
Una rodește,
Una vestejește
Și una usucă.
69. Pe căsuța șindrilită,
Șade-o mătă potcovită.
(Luna)
70. Sunt urâtă și neagră la față,
Copiii fără mine nu-nvață,
Silitorii mă doresc,
Nici leneșii nu mă părăsesc.
(Tabla)
71. Căciula mutului
În fundul pământului.
(Fântâna)
72. Din grădina lui Mihai,
De sub tufe de urzici,
A ieșit un ghem de scai,
Ca să caute furnici.
Ce să fie oare?
(Articul)

73. Bulgăre de aur cu
coarne de taur.
(vunŧ)
74. Ce îngheață vara
Mai iute decât iarna?
(Lapŧe)
75. O păpușă gogonată
Stă pe gheață înfășată!
(Focŧ)
76. Într-un vârf de pai
Șade oastea unui crai.
(ŧnŧdŧ)
77. Cine poate mânca fierul?
(Rnŧŧnŧ)
78. Suflet ține, suflet n-are,
Umblă fără de picioare,
Nici pe drum, nici pe cărare,
Nici pe apă curgătoare.
(Avŧoŧvŧ)
79. Seceră argintată, pe cer
aruncată.
(Lunŧ)
80. De ce poți muri,
Fără să-ți dai sufletul?
(De rŧŧŧ)
81. Soarele chiar de-i soare,
Și el o soră are. Cine-i?
(Lunŧ)
82. Se naște cu Luna
Și moare cu Soarele.
(Brnŧvŧ)
83. La trup sunt ușor,
Fără aripi zbor.
(Fŧlŧŧnŧ)
84. Urlă fără surlă,
Umblă fără umbră.
(ŧnŧvŧvŧ)
85. Moale, albă și pufoasă,
Peste câmp e haină groasă.
(vŧvŧvŧvŧ)
86. Roșcovana cea isteată
Umblă pe la cotineată.
(vŧvŧvŧvŧ)
87. Albă plapumă și moale
S-a întins pe deal, pe vale
Iar când vine primăvara
Se topește plăpumioara.
(Iarnŧ)
88. Cine se naște-nfășurat?
(Fornŧbnŧ)

89. Ce crește cu vârful în jos? 95. Pe ce pat nu poți să dormi?
(*Turturii la streasind*) (*Pe patul pusții*)

90. Cu trei ochi,
 În trei culori,
E atent la trecători.
(*Semafornii*) 96. Șade domnul pe un banc
 Numa-n cizme și în frac!
(*Pingvinii*)

91. Mustăcios cu pas greoi
 Merge-ntruna înapoi.
(*Racii*) 97. Are floare,
 Și ghimpi are,
 Și parfumul cel mai tare.
(*Trandafirii*)

92. Albă ca și creta
 Moale ca lâna,
 Ușoară ca pana,
 Piere ca spuma.
(*Zăpadă*) 98. Trece nevăzut,
 Repede, de necrezut,
 Umblă, nu fuge, nu sare,
 Rostu-i pe lume e mare.
(*Induii*)

93. N-are mâini și totuși bate,
 Bate-ntruna, zi și noapte,
 Șade oriunde l-ai pune,
 De-l privești, timpul îți spune.
(*Ceasii*) 99. Când poți duce apă în
 sită?
(*Când înghețată*)

94. Se strecoară nici nu-l vezi,
 Dacă stai și nu lucrezi,
 Iar când știi să-l folosești,
 El îți dă tot ce poțfești.
(*Induii*) 100. Ce nu poți cumpăra,
 Cu toate bogățiile din lume?
(*Timbul pierdut*)

101. Sus pe cer se-arată,
 Munți de vată scărmanată.
(*Norii*)

102. Dacă n-ai fi, lumea ar
pieri,
Dacă multă ești, lumea
prăpădești.

(vdy)

103. Buna lele a venit
Și în alb ne-a învelit.

(lana)

104. Ploaia a trecut,
Iar neica a apărut.

(Curcubent)

105. Doamnă nouă
Cu coada în două.

(Rândunica)

106. Sunt pe lume fără ființă
A unor oameni fără știință,
Cine mă are n-a câștigat
nimic,
Căci cu mine ajunge la cerșit,
Orbul mă vede, prostul mă
crede,

Pe gratis oricând mă obții,
Și mulți ca mine încearcă a
te orbi.

(Prostia)

107. Eșarfă colorată,
Peste lume aruncată.

(Curcubent)

108. Două fete ce port salbă,
Una neagră ș-alta albă,
Ne-ncetat se tot gonesc,
Și în veci nu se-ntâlnesc.

(Zindava și Zindav)

109. O ridiche albă, dulce,
La fabrică dac-o duce,
O dezbracă de cojoace
Și în zahăr o preface!

(Sfecla)

110. Voinicel cu cornișoare
Duce-o casă în spinare.

(Melcul)

111. E o cloșcă mare-mare,
Aripi n-are, pene n-are,
Și nici nu stă pe cuibare.
La oraș ca și la țară,
Scoate pui iarnă și vară.

(Incubatorul)

112. Lanț fermecat,
Peste casă aruncat.

(Curcubent)

113. Ce e dulce și mai dulce,
Și pe taler nu se taie?

(Sommul)

114. Țăruș galben ascuțit
În pământ șade înfipt.
Cine este? L-ați ghicit?

(Morcovul)

115. Șervețel învărgat
Peste mare aruncat.

(Curcubent)

116. N-are limbă și nici gură,
Și-arată orice făptură.

(Oglinda)

117. Am un pom mare:
Noaptea înflorește,
Iar ziua pălește.

(Cereala)

118. Pe drum merge și
grăbește,
Unde încet, unde mai iute;
Urechi patru și ochi patru
Iar unghii douăzeci și patru.

(Calul și călărețul)

119. Când e cald - se îmbracă,
Când e frig, se dezbracă.

(Pădurea)

120. Când nu e zăpadă,
Doarme în ogradă.
Dar când ninge-afară,
Cu copiii zboară.

(Sania)

121. Casa dracului
În mijlocul satului.

(Crâșma)

122. Șervețel învărgat
Peste țară aruncat.

(Curcubent)

123. Iama-i verde, vara-i verde,
Și frunzișul nu și-l pierde.

(Bradul)

124. Ce nu sunt trei în lume?
(Scară la cer, punte peste
mare, fierul măduvă n-are)
Miezul e doar de mâncat
Coaja e de aruncat
Și în sac se pot păstra
Sparte doar se pot mânca.

(Nucile)

125. Zece-o bat să intre-n
plasă

Unu-o prinde și n-o lasă.

(Mingea de fotbal)

126. Într-o cușcă mulți căței,
Toți sunt albi și rotofei –
Mama-i pune la mujdei!

(Căpățâna de usturoi)

127.

– Ce serviciu au băieții?

– Unul taie

Și nu vinde;

Unul cântă

Și nu joacă;

Altul fură

Și nu-l prinde.

(Dandarmul: se lasă mituit)
(Popa: cântă și nu joacă,
Doctorul: taie și nu vinde,

128. Umblă pe la noi prin lan,

Uriașul năzdrăvan.

Holda de ne-o seceră,

Spicele de treieră.

(Combina)

129. Și iarnă, și vară

Îmbrăcat cu aceeași haină.

(Bradu)

130. Stă în apă pân' la brâu

Și te trece peste râu.

(Podul)

131. Eu la toți le dau mâncare,

Iar ei mă calcă în picioare.

(Pământul)

132. Sus copaie,

Jos copaie,

La mijloc carne de oaie.

(Scoa)

133. Cine trece pe la poartă

Și câinii la el nu latră?

(Vântul)

134. Pe-o cărare,

Merge-o arătare.

Șa are, cal nu-i,

Coarne are, bou nu-i.

(Melcul)

135. Îl călcăm cu toți în
picioare,

Dar pe el nici că-l doare.

(Pământul)

136. Trece pașa pe ulițe

Cu trei mii de sulite.

(Articul)

137. Ce lucru este în toate

Și fără el nu se poate?

(Numere)

138. Deasupra iarba se-ncurcă

Și sub ea ouă de curcă!

(Carțofii)

139. Ce-i mai dulce pentru
gură
Și-i strâns cu alergătură?
(Mierea)

140. Clopoțel mititel,
Cine tot sună din el?
Nimeni!

(Ghiocelul)

141. Sus pe coama munților,
Munților, cărunților,
Stă voinicul cel țepos,
Veșnic verde și frumos.

(Bradul)

142. Ce iese din tulpini
În cojoc de spini?

(Arctul)

143. S-a făcut de când e lumea
Și va fi cât va fi lumea.

(Drumul)

144. Mă taie – nu cârtesc,
Mă fărâcă – nu scrâșnesc,
Și pe toți cu bine-i răsplătesc.

(Pământul)

145. Primăvara-nmugurește,
Vara umbrește,
Toamna hrănește,
Iarna încălzește.

(Pomul)

146. Nimeni nu le sperie,
Dar ele tremură.

(Trunzele)

147. Este un pom frumos,
Cu ramurile în jos.
Rădăcina și-o ține
Drept în sus, ca tine.

(Omul)

148. Nu e furcă, nu e fus
Și totuși pe tors s-a pus.

(Pistica)

149. Cine umblă mult prin
lume,
Și se tot strigă pe nume?

(Cucul)

150. N-o poți moșteni,
Nici la alții dăru.

(Mierea)

151. La trup sunt ușor,
Fără aripi zbor,
Dar eu nu sunt nor.

(Гандул)

152. Mere roșii mari și crețe
Sunt proptite între bețe.

(Томате)

153. O cetate luminată
Stă cu poarta descuiată.
Dar în ea nu pot păși
Decât cei ce știu citi.

(Карта)

154. Am o pasăre,
Și colind lumea cu ea.

(Минта)

155. Merg eu, merge ea,
Unde stau eu, hodinește ea.

(Умрва)

156. Trupul îmi bagă în casă,
Și capul afară-mi lasă.

(Синт)

157. De la mare pân-la munte
Picură stele mărunte.

(Звездите падат)

158. Șade mândra-ntr-un
picior,

Lăudându-se oricui

Că ea poartă-n al ei spate
Cămăși albe și verzui!

(Взрва)

159. O ai și n-o poți cântări.

(Минта)

160. Cu cât se lungește,
Cu atât se scurtează.

(Видва)

161. Ce aude fără urechi,
Vorbește fără gură
Și răspunde în orice limbă?

(Екол)

162. Poți să fugi de ea, prea
bine,

Ea tot vine după tine.

S-o prinzi e cu neputință,
Căci nu e ființă.

(Умрва)

163. Ager, sprinten și ușor,
Fără aripi pot să zbor.

(Гандул)

164. Patru frați gemeni
născuți,

Toți îmbrățișați crescuți,
Oricând tot la un loc,
Înveliți într-un cojoc.

(Miezul de nucă)

165. El te fură, iar tu
Nici nu-l vezi, nici nu-l auzi
(Gândul)

166. Coada ca o furculiță,
Roșioară sub bărbită,
Iarna plec de-aici din țară,
Primăvara mă-ntorc iară,
Lângă voi stau fără frică
Și mă cheamă...

(Rândunică)

167. Ce nod cu gura se
înnoadă,
Și cu mâinile nu se deznoadă?
(Cumuniă)

168. Zi și noapte e lovit
Totuși șade neclintit!
(Țărnuț mării)

169. Zboară fără umbră
Și se-ntoarce fără zgomot.
(Gândul)

170. Dumbravă sumbră,
Fără umbră.
(vdv)

171. Dunăre fără pulbere,
Și apă fără nisip.
(Lacrimile)

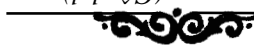
172. Butucel de piele,
Cu două bolticele.
(Nasul)

173. Mănăstire-ntr-un picior,
Ghici ciupercă ce-i.
(Ciuperca)

174. Cin' se zbate zi și noapte,
De stânci veșnic se izbește
Și deloc nu obosește?
(Marea)

175. S-a pus munte între frați
Și nu-i lasă să se vadă.
(Nasul)

176. Am un copac cu
douăsprezece ramuri:
Pe fiecare ramură câte patru
cuiburi,
În fiecare cuib câte șapte ouă,
Jumătate albe, jumătate negre.
*(Anul, anoimpurtile, lunile,
săpădăniile, zilele)*

177. Toată lumea are, n-are,
Numai musca n-are, n-are.
(vɪnN)
178. De ești vesel, plin de viață,
Îți înflorește pe față.
(mɛqɪvZ)
179. Ce iese din pod fără scară?
(Fɪvɪl)
180. Casa mare-și duce-n
spate,
Pe tâlpici adevărate,
Iar pe unde trece lasă
Fir de-argint și de mătasă.
(ɪncɪl)
181. Într-un basm cu „a
fost odată“
Știți voi cine a purtat
Cizmulite, ca să-i poată
Fi cuvântul ascultat?
(Mɔvɪnɪncɪlɪt)
182. Ce pierzi câte-odată
Și totuși e cu tine?
(ɪdvɪ)
183. Nu-i pasăre și totuși zboară
Dacă-l ții bine de sfoară.
(Zɪvɪnɪ)
184. Sunt doi frați gemeni,
Unul pe altul nu se pot
vedea.
(ɪɪvɪ)
185. N-are culoare,
N-are miros;
Dar la toți
E de folos.
(Aɛvɪl)
186. Cine merele de aur
Le-a păzit să nu le fure
Păsări cu aripi de-aramă?
(Pɪɪsɪlɛv)
187. Un' te duci, ei sunt cu tine,
Tu nu-i vezi, dar ei văd bine,
Dorm și ei când tu te culci,
Iar în zori la apă-i duci.
(Oɪvɪl)
188. Furculiță cu cinci dinți,
Căpătată din părinți.
(Mɪɪvɪ)
189. Vine moșul pe porțiță
Și își scapă o cheiță;
Vine luna și n-o ia,
Vin stelele și n-o ia,
Vine soarele și-o ia.
(Bɪvɪnɪ)

190. Călător ce merge-agale
Numai pe unde e vale!

(Râul)

197. Două boabe de poamă,
Tot câmpul aleargă.

(Ochi)

191. Am o grebluță,
Cu cinci dințișori,
Pe zi îmi trebuie,
De o mie de ori.

(Mâna)

198. Am un cuptoraș,
Plin cu iepurași.

(Cervul gurii)

192. Am doi luceferi,
Privesc lumea prin ei.

(Ochi)

199. Dar știți voi oare-o fetiță
Ce roșie avea o scufiță?

(Scufița Roșie)

193. Am o fântânică -
Șade cu mine cumintică,
Și-nghite pâinică.

(Gura)

200. Dar pantoful cel de aur
Cui i-a fost tocmai pe seamă?

(Cenușăreasa)

194. Am două pietre nestemate,
Încotro le arunc,
Acolo se duc.

(Ochi)

201. În mici tuburi se găsește,
Dinții bine îi albește!

(Pasta de dinți)

195. Este cer,
Dar n-are stele.

(Cervul gurii)

202. Am un brâu vărgat
În cer spânzurat.

(Cucurbita)

196. Ce zboară mai iute și
mai iute pe lumea-asta?

(Gândul)

203. Dar ce basm frumos s-
a scris

Chiar aici, la noi să-l știe
Copiii de șapte ani:

E-o... punguță și-i cu bani!

(Punguța cu doi bani)

204. Cât un orășel el pare,
Lunecă mereu pe mare
Valuri vin cu gânduri rele,
Nici că-i pasă lui de ele.
(Vaporul)
205. Am o vacă-ntr-o luncă,
Stă-ntr-un lup și n-o
mânâncă.
(Limba și dinții)
206. Șarpe mare de oțel
Fuge iute prin tunel.
(Trenul)
207. Stă mereu în apă,
Dar nu putrezește.
(Limba)
208. Ce-i mai rău și ce-i
mai bun,
Pentru omul cel nebun?
(Limba)
209. Hopa, hop ele te duc,
Hopa, hop, ele te-aduc.
(Ficioarele)
210. Înalt cât casa,
Verde ca mătasa,
Amar ca fierea,
Dulce ca mierea.
(Nucul)
211. Cine ne dezvăluie
povești
Și nu poți să-i mulțumești?
(Cartea)
212. Primăvara când sosește,
Primul capul și-l ițește.
(Ghiocelul)
213. De sub frunza ruginie,
Se ițește-o pălărie.
(Căpșorul)
214. E meșter mare,
Poate zidi un podișor,
Fără lemne și topor.
(Gernul)
215. Ce nu poți urca-n pod?
(Grădina)
216. Ce nu ia foc?
(Apa)
217. Fără cuie și topor,
A zidit un podișor.
(Gernul)
218. E alergător de frunte,
Vine-n goană de pe munte,
Cade, se rostogolește,
Dar în Dunăre se-oprește.
(Râul)

219. Un arici mititel
Curățăm dinții cu el!

(*Feria de dinți*)

220. N-are dinți,
Însă te mușcă.

(*Gerul*)

221. Cine poate,
Fără lemn și fără cuie,
Peste râuri pod să suie?

(*Gerul*)

222. Nu-i băiat ca să nu-l știe.
Făurit e din hârtie,
Vânt puternic vrea și sfoară
Și-atunci zbârnâie și zboară.

(*Zmeu*)

223. Vine noaptea în grădină,
Cu toiag de gheață-n mână.

(*Gerul*)

224. Săgeata împăratului
Sparge casa dracului.

(*Fulgurul*)

225. Chip de om, dar minte
n-are,

Nici nu cere de mâncare,
Stă la jocuri, mii și mii
Și-i iubită de copii.

(*Păpușa*)

226. Fără trup prin lume trece
Stol de frunze îl petrece,
Cum pornește la plimbare
Pomii i se-nclină-n cale.

(*Vântul*)

227. Am o găină cu două aripi
Una-i albă, alta-i neagră
Cu cea neagră ea adună
Cu cea albă ea împrăștie.

(*Noaptea și ziua*)

228. În vârful muntelui,
Crainicul împăratului,
Strigă lumea la război,
C-a venit vremea de-apoi.

(*Fulgurul*)

229. Am un purceluș
Tot rămă
Și coada i se scurtează.

(*Acu cu aia*)

230. Merge de la sat la oraș,
Și nu face nici un pas.

(*Drumul*)

231. Scândură cu păr pe ea
Curăță hăinuța mea!

(*Feria de haine*)

232. De s-ar ridica-n picioare,
Ar ajunge pân' la soare.

(Drunul)

239. Stă un moș pe vale-ntins,
Cu centuri mai multe-ncins.

(Răurile și podurile)

233. A venit la noi un moș,
În strai alb, cu nasul roș.

(Opadpaz ep inulO)

240. Stau pe-al ierbilor covor,
Speriați de umbra lor.

De-i pericol, tuști, spre zare,
Ca o umbră zburătoare.

234. Există un loc unde:
câinii nu latră, cocoșii nu cântă,
iar oamenii nu se scoală de
dimineată.

(Cimilitivul)

(Iepurile)

241. Am un dorobanț,
Ferecat în lanț.

(Căinele)

235. Cine pe lume n-are
culoare
Și zboară peste hotare?

(Vântul)

242. Șede baba lângă foc,
Îmbrăcată în cojoc.

(Pistica)

236. Nu e șoarece, nici orbete,
Roade pete din caiete.
Ar fi bine și frumos
Să nu-i dăm nimic de ros.

(Guna)

243. Sus carton,
Jos carton,
La mijloc nume de om.

(Catalogul)

237. Brăuleț, brăușor,
Printre ierburi lucitor.

(Parăiașul)

(Vântul)

238. Hai la deal și hai la vale,
El îi face omului cale.

(Drunul)

245. Blană roșcată, frumoasă,
Coadă-i lungă și stufoasă,
Vine noaptea prin grădini,
Fură rațe și găini.

(Vulpea)

246. Blăniță pufoasă,
Se plimbă prin casă.

(Pistica)

253. Șuieră în prag,
Și geme în hogoag.

(Vantu)

247. Se-nvârtește-n jur mătușa
Și încuie bine ușa.

(Cheta)

254. Vine moș șăpoi holbat,
Cu coarnele spre sat.

(Berbecul)

248. Când vede-un șoricel,
Hopa-țupa după el.
Și îl prinde sprintenel.

(Pisoiul)

255. Trece badea mânios,
Cu cojocu-ntors pe dos.

(Berbecul)

249. Tortul, untul, fripturica,
Le-a vârat în el mămica,
Pare un dulap vopsit –
Înăuntru-i ger cumplit.

(Frigiderul)

256. Are coarne și bărbuță,
E prieten c-o căpriță.

(Taduj)

250. Dacă s-ar ridica-n
picioare
Ar ajunge pân' la soare.

(Drumul)

257. Rezemată stând pe
scoartă
Saltă capul ca de rață.
Și cu ciocul târnăcop
Dă poc, poc, din loc în loc.

(Ciocănitărova)

251. Cenușiu e și pitic,
Și se teme de pisic.

(Șoricelul)

258. Una spune,
Doi privesc
Și două ascultă.

(Gura, ochii, urechile)

252. Este mare, greu la pas,
Și-are-o trompă-n loc de nas.

(Elefantul)

259. Barbă are, popă nu-i,
Coarne are, taur nu-i.

(Tadul)

- 260.** Am un pui de drac,
Cu doi dinți de greblă-n cap.
(mpəI)
- 261.** Cine zboară printre flori
În zig-zag de atâtea ori?
Uite-aicea pe o floare
Două aripi gălbioare.
(əlmurele)
- 262.** Ciugurele, mugurele,
Merg pe drum înșirățele.
(ə!O)
- 263.** Ciugurele, mugurele,
Merg pe drum înșirățele,
Ciucur, Mugur, cel Bătrân,
Merge-n urma lor, Stăpân.
(O!le și cioboni)
- 264.** Este un dobitoc,
Cu multă-ncăpățânare,
Urechi lungi,
Dar minte n-are.
(Məgru)
- 265.** Boier cu haine scumpe,
Face judecata-n curte.
(Cocoșul)
- 266.** Primăvara te vestește,
Vara te umbrește,
Iarna te-ncălzește
Poftim de ghicește.
(mpədoC)
- 267.** Am o cloșcă:
Noaptea strânge puii
Și ziua-i risipește.
(Cəsa)
- 268.** La cap pieptene,
La mijloc pepene,
La coadă secere,
Picioare rășchitoare.
(mšoșocoC)
- 269.** Cine îndrăgește focul
Și-și spală mereu cojocul,
Toarce-ntruna, cu mult spor,
Fără furcă și fuior?
(P!sica)
- 270.** N-a pierdut nimic,
Dar tot caută-n pământ.
(Găina)
- 271.** Am o casă văruiță,
Dar nu-i de om zidită.
(nu)

272. Cui nu-i e frică de câini
Dar îi e frică de găini?

(*nyvny*)

273. Ce nu stă în cui,
Chiar de vrei să-l pui?

(*nyO*)

274. Ce dihanie ciudată,
Cu gât lung și gură mare,
A-nghițit, așa, deodată,
Tot ce-i pulbere-n covoare?

(*nyvnyvnyvny*)

275. Am o casă văruiță,
Nicăieri nu-i găurită.

(*nyO*)

276. Boier cu sapa-n bot,
Cată peste tot.

(*nyvnyvny*)

277. Rege nu-i,
Coroană poartă,
N-are ceas,
Dar ora știe.

(*nyšoco*)

278. Vaporaș cu gât și coadă,
Fuge iute prin ogradă.

(*nyvny*)

279. Nuielușă unsă
Sub frunziș ascunsă.

(*nyvnyvny*)

280. Umblă nenea furios,
Mormăind în sus și-n jos.

(*nyvnyvny*)

281. Care e cea mai
limpede apă din lume?

(*nyvnyvny*)

282. Sunt prin apă de aflat
Dar trăiesc și pe uscat,
De mă cauți însă bine
Sunt în casă și la tine.

(*nyvnyvny*)

283. Vine moșul pe cărare,
Cu cojocul în spinare.

(*nyvnyvny*)

284. Are-o coadă înfoiată,
Cât e vară – Cucurigu!
Cucurigu – când dă frigu'!
Cine-i frate, dumnealui?
Cum îl cheamă?
Poți să-mi spui?

(*nyvnyvny*)

285. Hoăță e și e șireată;
Dar e vai de capul ei,
Când dă peste Grivei.

(*nyvnyvny*)

286. Os cu dinții subțirei
Aranjăm părul cu ei!

(Pteptenele)

287. E roșcată și codată,
Umblă noaptea prin poiată,
Și la noi, și la vecini,
Ca să cumpere găini.

(vadeva)

288. Dacă-l uzi, el face spumă
Și-ți alunecă din mână!

(Spundys)

289. Cumătrița e șireată,
Vine-adesea prin vecini,
Ca să cumpere găini.

(vadeva)

290. Nu e mare, însă totuși
Capăt n-are.

(Oni)

291. A gemut, nu l-a durut,
Caută ce n-a pierdut.

(Forcul)

292. Zi și noapte,
Stau de pază;
N-am picioare
Și tot umblu;
N-am nici mână
Și tot bat.

(Ceasul)

293. Iese dracul din cotet,
Și nu-l prinzi cu nici un preț.

(Vadeva)

294. Stau pe baltă ouă sparte,
Între frunze mari și late!

(Florile de nuftar)

295. Ieri o aveau numai boierii,
De ea săracii n-aveau parte;
Azi o are toată lumea
Și la toți lumină-mparte.

(Cartea)

296. La deal repede și fără
ocol,
Iar la vale rostogol.

(Leptele)

297. Stă sub tufă,
Nici nu suflă.

(Leptele)

298. Vara-n glod,
Iarna-n pod.

(Forcul)

299. Merge Pașa pe ulițe,
Cu trei mii de sulițe.

(Articul)

300. Toată viața, cât trăiește,
Nu pricepe ce vorbește.

(Fapagadul)

307. De aici până la munte,
Tot zale mărunte.

(Furnica)

301. Cimilitură prin tufiș,
Șuști în iarbă-n aluniș.

(Iepurele)

308. Ce e lung cât vezi cu ochii
Și lat cât pășește găina?

(Linia ferată)

302. După ploaie, la plim-
bare,

Cu umbrele mici... de soare!

(Cimpercile)

309. În aer ramurile-și are
Acest trofeu de vânătoare.

(Cerbul)

303. Moșul Neclăie doarme,
Pe acoperiș de paie.

(Cocostărcul)

310. Trec grăbite pe cărare,
Patru sute de picioare.

(Furnica)

304. Unul ară, doi se miară,
Patru-mping și-un coțofling.

(Porcul)

311. O fată tânără trece-n zori,
Și-și varsă lacrimile peste
flori.

Luna le-a văzut

Și nu le-a ridicat,

Soarele îndată le-a uscat.

(Rova)

305. Dulce, dulce
Și mai dulce,
Să-l alungi
Și nu se duce.

(Somnul)

312. La cap țap,
La mijloc viespe,
Iar la coadă seceră.

(Furnica)

306. Doamnă nouă, coada-n
două,

La cap ca o domniță,

La coadă ca o furculiță.

(Kandunica)

313. Ce-i rotund

Și fără fund?

(Cerbul)

314. Sunt două surioare
Una așteaptă vara
Să se odihnească
Și cealaltă iarna.

(Santia și carin)

315. Cine îndrăgește focul
Și-și spală mereu cojocul
Toarce-ntruna cu mult spor
Fără furcă și fuior?

(Pistica)

316. Saltă, saltă și iar saltă,
Dar nu face-un pas vreodată.

(Vradia)

317. Se tot duc înșirățele,
Și se duc cu mare jele.

(Cocortii)

318. Titană, lană,
Strigă noaptea în poiană.

(Cucuveana)

319. Mitică, mărunțică,
De nimenea nu are frică.

(Furnică)

320. Tuș, ghiduș, coadă roșcată
Peste cetini aruncată.

(Veverța)

321. Dintre vârfuri verzi de
săbii
Ies liliachii corăbii!

(Stărușeni)

322. Pe-o cărare pietruită,
Trece baba ghemuită.

(Broasca)

323. Rotunjori și bucălați,
Am doi frați,

Mereu legați,

Unul pe-altul cățărați.

Sunt – ia uită-te la ei –

mititei,doi colăcei,

numai buni să-i pui la copt!

... Cine să fie?

(Cifra ori)

324. Născută-n apă - pește
nu e,

Sare pe pământ - nici
iepure nu e.

(Broasca)

325. Care gospodină

Strânge pentru cină

Zahăr din grădină?

(Albina)

326. Curelușă unsă,
Pe sub pământ ascunsă.

(Șarpele)

327. Am o domnișoară
Cu rochița roșioară.
Când începe-a dezbrăca
Toți apuc-a lăcrima.

(Ceva)

328. Pâlnii roșii și albastre
Stau pe gardurile noastre!

(Zorelele)

329. Resteu rece,
Marea trece.

(Șarpele)

330. Cimilitură, laură,
șuști în gaură.

(Șopârta)

331. Cine umblă toată ziua
supărat
Și ară pământu-n lung și-n lat?

(Porcul)

332. Curelușă verde,
Prin iarbă se pierde.

(Șopârta)

333. Cui i-e frică de găini,
Dar nu se teme de câini?

(Râna)

334. Care cer n-are stele?

(Cercul surii)

335. Sunt albă și-ncălzită.
Și urâtă, și iubită;
Vara nu vor să mă vadă,
Iarna toți mă-mbrățișează.

(Soba)

336. Vine neica pe cărare,
Cu căsuța în spinare.

(Melcul)

337. E negru cât trăiește,
După moarte se roșește.

(Racul)

338. Ochii casei mele,
Oglindă de stele.

(Fereștele)

339. Mic, mititel,
șese pânza sprintenel.

(Pătânjenul)

340. Stă într-un ungher,
tăcut,
Fiindcă pânza și-a țesut.

(Pătânjenul)

- 341.** Primăvara când s-arată,
Prin grădini apar deodată
Ciorchini albi și albăstrii
Din steluțe, mii și mii!
(*Liliacul*)
- 342.** Șade moșul în cămară,
Pletele le ține-afară,
În palat întunecat
Șede moșul cel roșcat.
(*Morcovul*)
- 343.** Cel ce-o taie plânge,
Ea rabdă și tace.
(*Ceapa*)
- 344.** Doamna stă-n cămară,
Iar pletele afară.
(*Ridichea*)
- 345.** Peste munți,
Peste mări,
Numai ochi licăritori.
(*Stelele*)
- 346.** Patru-nfipete,
Opt spetite,
Două ciulite.
(*Iepurele*)
- 347.** Pusei una, pusei două,
Găsii nouăzeci și nouă.
(*Fasolea*)
- 348.** Șese pânze alese,
Din care nimica nu poți
coase.
(*Pătânjenul*)
- 349.** Rasca-parasca,
Scară de-ar avea,
În cer s-ar urca.
(*Fasolea*)
- 350.** Ia gândește-te și spune
Cine-i mai bogat în lume?
(*Pământul*)
- 351.** Vâr mâna în frunze,
Și-l scot pe moșul de buze.
(*Castravetele*)
- 352.** Găinușă albă,
C-un picior de nalbă.
(*Varza*)
- 353.** Potcoava calului,
În vârful dealului.
(*Luna*)

354. Cine vine

Să te-aline,

Să-ți închidă binișor

Seara câte-un ochișor?

(*ἰμυυος*)

355. Ban de aur colorat,

Cu pene înconjurat,

Îl puteți ghici îndată,

Că are nume de fată!

(*Μαργαριτα*)

356. Am cămăși nenumărate

Și le port pe toate-n spate.

(*ἄρα*)

357. Ciuturuș, buturuș,

Șade într-un picioruș.

(*ἄρα*)

358. Munte greu de minereu

El topește tot mereu.

(*ἄρα*)

359. Hurduz, burduz,

Din câmp adus,

Sub laviță pus.

(*ἄρα*)

360. Luminoasă și ochioasă

Straja nopții și crăiasă.

(*ἄρα*)

361. Am un bou roșcat,

Toată vara-l țin legat.

(*ἄρα*)

362. Merge moșul pe cărare,

Cu mii de ace în spinare.

(*ἄρα*)

363. Am o ulcea cu miere,

La vecinu-n buruiene.

(*ἄρα*)

364. Ce are fulgi și nu zboară?

(*ἄρα*)

365. Pe un deal îndepărtat,

Pe badea cu funii l-au legat.

(*ἄρα*)

366. Mânăstire-ntr-un picior,

Ghici, ciupercă, ce e?

(*ἄρα*)

367. Cușma asta de argint

Nu mă apără de vânt,

Dar pe deget dac-o țin

Niciodată nu mă-nspin.

(*ἄρα*)

368. De sub strai tărcat ori
verde,

Miezu-i roșu nu se vede.

(*ἄρα*)

369. Ulcioruș verde,
Zeama nu se vede.

(*1nʒnq1vH*)

370. Am un taur vărgat,
Îl țin toată vara legat.

(*1nʒnq1vH*)

371. Într-o rămătură de oaie
Am găsit un corn de porc.

Orbul a văzut,
Ciungul l-a luat;
Cel cu pielea goală
În râu l-a băgat.

(*Minctiva*)

372. De-i rupi haina,
Îți arată dinții.

(*ʒtittelite*)

373. Șade moșul în rogoz,
Cu dinții afară scoși.

(*Forumtu*)

374. Șade lelea cocoțată,
În cămara-ntunecată,
Doar cosița își arată.

(*Sfecla*)

375. Într-un vârf de pai,
Șade oastea unui crai.

(*1nʒ1dʒ*)

376. Din grădina lui Mihai,
A ieșit un ghem de scai.

(*Articul*)

377. Ce buruiană este
De-o cunoaște și orbul?

(*Urtica*)

378. Cine ară pământul și
nu geme?

(*1nʒn1d*)

379. Bosumflată și ușoară
Bubuie din cale-afară!

(*Toda*)

380. Mamă bună,
Seara pe toți ne adună.

(*Casa*)

381. Cine o hrănește,
Pe acela-l răsplătește
Și îl încălzește.

(*Sova*)

382. Împletit e din ață,
N-are dos, n-are nici față.

(*vas1d*)

383. La orice casă, sunt
slugă aleasă,
Pe oricine îl primesc când
vine,
Când pleacă-afară - eu îl
petrec iară.

(*vs1*)

384. O mie legate,
O mie înnodate;
O mie să fiți,
O mie nu ghiciți!

(*mpoavN*)

385. Hât în sus și hât în jos,
Fugi că vine după mine.

(*vśU*)

386. Am un cățel de fier,
El casa păzește,
Dar nu hămăiește.

(*mpcovT*)

387. Am un caier lung,
lung, lung
Și n-am furcă să-l ajung.

(*numT*)

388. Nu mușcă, nu mârâie,
dar el, unul,
În casă nu-ți dă drumul.

(*LacvT*)

389. Sunt cercel cu toartă,
Dar nu femeia mă poartă.

(*LacvT*)

390. Orice oaspete când vine,
Trece peste mine.

(*PravT*)

391. Nici în sus, nici în jos,
Nici în casă, nici afară.

(*FereavT*)

392. Când e plin zboară,
Când e gol coboară!

(*BalovT*)

393. Todirel mititel
Face lucru frumușel.

(*AcvT*)

394. Cinel, cinel,
Am un purcel
Cu râtu' de fier.

(*mđmT*)

395. Cu sprâncene
De poiene,
Cu codițe

De mlădițe

Și cu flori la cingătoare
A sosit în toată țara.
Cine oare?

(*PrimvavT*)

396. Cu capul strică,
Cu coada drege.

(*AcvT*)

397. Nătăflează mititel,
Se ia lumea după el.

(*insvəC*)

398. Merge, dar nu are
picioare,

Sună, dar nici surlă n-are.

(*insvəC*)

399. Are dinți mulți, mititei,
Nu suferă vreodată de ei.

(*Fervăstrăul*)

400. Toamna când sosește,
Îi gras de plesnește.

(*Bostanul*)

401. Hur în sus și hur în jos,
Vine seara burduhos.

(*Fusul*)

402. Sunt paznic de credință,
Nu-s nici suflet, nici ființă.

(*Lăcățul*)

403. Eu am patru frați
Într-un cojoc băgați.

(*Nuca*)

404. Pepenaș de cauciuc

Îl trântesc sau îl arunc,

Orișunde dacă pică,

Nu se sparge, nu se strică!

(*Mingea*)

405. Sfâr în sus și sfâr în jos,
Pân' se face burduhos.

(*Fusul*)

406. Patru picioare are.

Să și le miște,

Nu e în stare.

(*Scamul*)

407. Vână peste vână,

Și la mijloc lână.

(*Ghenul de lână*)

408. A venit baba din munți,

Peste râuri făcând punți,

Și a prins, spunând povești,

Flori de gheață pe ferești.

(*Iarna*)

409. Ziua sunt cucoane,

Noaptea – slugi.

(*Femele*)

- 410.** Mă uit la tine,
Și mă văd pe mine.
(*Oglinda*)
- 411.** Ce trece peste apă și
stă pe loc?
(*Podul*)
- 412.** Chip de om, dar minte
n-are,
Nici nu cere de mâncare,
E-ndrăgită de copii,
Că le face bucurii!
(*Pădușa*)
- 413.** Duce în spinare
O pădure mare.
(*Arctul*)
- 414.** Apa mă naște,
Soarele mă crește,
Când pe mama o-ntâlnesc,
Îndată mă topesc.
(*Sarea*)
- 415.** Pe un deal rotat,
Șade badea supărat.
(*Bostanul*)
- 416.** Pe apă plutește,
În pământ nu putrezește,
Iarna te-ncălzește.
(*Carbunele*)
- 417.** Fiul s-a născut, tatăl
încă nu.
(*Frunta și focul*)
- 418.** Cimilică, mititică,
Nici de vodă n-are frică.
(*Scântea*)
- 419.** Sunt oarbă din naștere
și ei
Cu toți îmi zic ochii casei.
(*Fereastră*)
- 420.** Pe bătrâni îi sprijinește,
Pe călători îi însoțește,
Pe cei răi îi pedepsește.
(*Bastonul*)
- 421.** Merge moșul pe cărare,
Cu doi iepuri în spinare.
(*Desăgii*)
- 422.** Când merge - grăiește,
Când stă - te-amăgește.
(*Ceasul*)
- 423.** Ne trece peste apă, și
astăzi și mâine,
Dar el tot pe loc rămâne.
(*Podul*)

424. Trece apa cât de mare
Și te poartă în spinare.

(Barca)

431. Găinușă ciușă,
Are în plisc cenușă.

(Luleana)

425. Între palme scuturată
Cerne pulbere curată.

(Sita de făină)

432. Pe apă merge,
Nu se stropește;
Prin trestie trece,
Și nu lărmuiește.

(Umră)

426. Am o babă burduhoasă,
Face casa luminoasă.

(Lampă)

433. Meșter fără pereche,
Poartă ața în ureche.

(Acu)

427. Când soarele e-n amiază,
Se scurtează;
Când soarele asfințește,
Se lungește.

(Umră)

434. Semnul necuratului
În gura bărbatului.

(Luleana)

428. Trece moșul peste gard,
Și rămâne spânzurat.

(Bostanul)

435. Ce șade în apă
Și nu se udă?

(Umră)

429. Ai văzut,
N-ai auzit;
O să ai
Și n-o să-l vezi.

(Coscîngu)

436. Vine-n grabă de la munte,
De sub crestele cărunte,
Printre pietre strălucește,
Mii de cântece doinește.

(Ivorul)

430. Cine trece gârla
Și nu face valuri?

(Umră)

437. În pădure s-a născut,
În pădure a crescut,
Acasă când l-au adus,
Să cânte l-au pus.

(Flutierul)

438. Am o mână fără oase,
Când se rupe, o poți coase!
(Mānuṣa)
439. Cine-l face
Nu-i trebuie;
Cine-l cumpără,
Nu-l dorește,
Și cui îi trebuie,
Nu-l vede.
(Cocṣiṅgu)
440. Moșneag mititel,
Îngrădește frumușel.
(mɔv)
441. Sub pădure grămădită
Șade lumea învelită
Ziua de soare fugită,
Noaptea de lună pitită.
(Cava)
442. Am un purcel,
Cu nasul de oțel.
(Sfedeḷu)
443. Pe un deal rotat,
Stă moșul îmbufnat.
(Stoḡu)
444. Dacă iei - crește,
Dacă pui - scade.
(Grapa)
445. Turtă peste turtă,
Iar la mijloc urdă.
(Plăcinta)
446. Poți să fugi de ea
Prea bine,
Că tot vine
După tine.
(Umqv)
447. Foaie peste foaie,
La mijloc brânză de oaie.
(Plăcinta)
448. Sare ziua toată,
Rotundă și colorată,
Nu obosește niciodată.
(Mingea)
449. Cu ciocul urzește,
Cu coada împletește.
(Acu)
450. Are dinți, dar n-are gură,
Taie scânduri pe măsură.
(Ferdăstrău)
451. Când o batem, nu oftează.
Saltă-n sus și ne distrează.
Odihnă nu prea are,
Toată ziua sare.
(Mingea)

452. De mă umfli – zbor,
Ca un fulg sunt de ușor.
(Baloni)
453. Cu mâna o țin
Și-i dau cu piciorul,
Ea mușcă din plin
Cu gura ogorul!
(Caznuva)
454. Șarpe lung de cauciuc
Varsă apa unde-l duc!
(Furtunul)
455. Nu-i găină da' are gușă,
Și în plisc ține cenușă.
(Luleava)
456. Cu mâinile o tragi,
Din dinți strângi,
Din picioare-mpingi.
(Cuzici)
457. Merg eu, merge și ea;
Unde stau eu, hodinește și ea.
(Umtra)
458. Vrăbiuță încărcată
Se grăbește la poiată.
În jos coboară deșartă,
În sus trece încărcată.
(Lingura)
459. Pe fereastră printre flori
Și-n obraji lasă bujori.
(Gerul)
460. Ce e lungă
Cât lumea
Și lată
Cât pășește găina?
(Utrna roții de cârniță)
461. Pe cămăși, haine, flanele,
Sunt bănuți cu găurele!
(Nasturii)
462. Hoțul intră-n casă
Și capul afară îl lasă.
(Cuiul)
463. Ce arde în gură
Și face fum cât o șură?
(Luleava)
464. Cine are o ureche
Și cu ea n-aude?
(Acu)
465. Am o cofă grasă, grasă
Strecoară apa prin plasă!
(Strecoară)

466. Cine are urechi și n-aude?

(*Acu*)

467. Ce animal păcătuiește
ca omul să-l ia în brațe?

(*Arctul*)

468. Putinei rotund,
Bagă păru-n fund

(*Căciula*)

469. Din pământ mă nasc,
La soare mă usuc,
La foc mă-ntăresc,
La apă mor.

(*Cărâmba*)

470. pană-npanată,
Pe apă lăsată,
De vânturi mânată;
Suflet n-are,
Suflet duce,
De pământ nu se atinge

(*Corabia*)

471. Am un cal:
De slab ce e,
Îl duc la coadă la apă.

(*Donița*)

472. O mie de frățiori,
O mie de dințișori
Stau înfipti câte și-o mie
Într-un fund de farfurie.

(*Flavarea soarelui*)

473. Am o vacă neagră
Ce toată ziua bea la apă
Și nu se mai satură.

(*Galavata*)

474. Unul spune,
Doi privesc
Și doi ascultă

(*Gura, ochii, urechile*)

475. Ce pică pe piatră
Și nu se sparge;
Și pică în apă
Și se sparge?

(*Hârta*)

476. Am un cal
Cât un mal;
Unde sare,
Urmă n-are
Unde paște,
Se cunoaște

(*Puricele*)

PROVERBE

A

- A admira un om mare e cel mai puternic îndemn de a-l imita.
- A aduce apă după ce s-a stins focul.
- A ajunge bărbatul sluga muierii.
- A ajunge din cal măgar și catâr din armăsar.
- A ajunge din vlădică popă.
- A ajunge la admirația oamenilor e foarte mult, dar mai mult încă este a ajunge la iubirea tuturor.
- A ajuns de râsul curcilor.
- A ajuns oul mai deștept ca găina.
- A amesteca Bagdadul cu Țarigradul.

A astupa soarele cu degetul.
A auzit clopotul dar nu știe la care biserică.
A auzit-o cât un bold și-a făcut-o de-un cot.
A avea puterea țânțarului.
A avea un os de ros.
A avea zile câte buruieni.
A avea zile cu carul
A căra apă cu ciurul.
A căuta nod în papură și pete-n soare.
A căuta păr în palmă.
A căuta ziua de ieri.
A căutat cât a căutat și soacră bună și-a căpătat.
A căzut ca iarna grea.
A căzut cu nasu-n terci.
A căzut din lac în puț.
A cere lână de la broască.
A cere lapte de la vaca stearpă.
A cere luna de pe cer.
A cere pe un lucru cât dracul pe tată-său.
A coase petic la petic.
A construi castele de nisip în Spania.
A crește pui de năpârcă.
A croi piele de curcă.
A cui e iapa e și mânzul.
A cui e vaca să-și ție vițelul.
A cui se vede e mai mare.
A cunoaște la cai morți.
A da arme ca să le întrebuințeze împotriva sa.
A da azi un ou să ceară el mâine un bou.
A da burduful de brânză în sama câinelui.
A da cinstea pe rușine și pacea pe gâlceavă.
A da cu barda-n lună.

A da cu căciula-n câini.
A face gura cât șura.
A face urechea toacă.
A faptelor rele începătură spre rău sfârșit pleacă.
A făcut un mânz mort.
A fâgădui marea cu sarea.
A fâgăduit marea cu sarea și Oltul cu totul.
A fi (iute) ca ardeii când îl plouă.
A fi (lemn) Tănase.
A fi a cincina roată la car (căruță).
A fi alfa și omega.
A fi aproape ca turcul de împărțășanie.
A fi bătut de brumă.
A fi bolnav de oală.
A fi botezat cu zeamă de varză.
A fi botezat de un popă beat.
A fi brațul drept.
A fi bun ca pietroiul pe varză.
A fi bun de paie.
A fi bun de pus cu perje.
A fi bun de pus în cânepă.
A fi bun numai de răs.
A fi burduf (tobă) de carte.
A fi busuioc de pus la icoane.
A fi ca ariciul de când a făcut Dumnezeu pământul.
A fi ca bătut în piua.
A fi ca lutul în mâna olarului.
A fi ca Neaga-Rea când s-a înecat pe apă în sus.
A fi ca nepotul mitropolitului între oi.
A fi ca pe vremea lui Ciubăr-Vodă.
A fi iute ca argintul viu.
A greși este în firea omului.

A greși este omenesc, a ierta este dumnezeiesc.
A ierta e ușor, a uita e greu.
A ierta este cea mai frumoasă răzbunare.
A ieși (scoate) limba de-un cot.
A ieși cu tălpile înainte.
A ieși din găoace.
A intra în vorbă ca câinele la nuntă.
A intrat în borta șarpelui.
A intrat lupul în coșar.
A intrat rața în traistă.
A intrat vulpea în sac.
A îmbrăcat pe dânsa cu haine noi și-au ținut de joi până
mai apoi.
A împăca și capra și varza.
A încăleca pe breazu ca un Mihai Viteazu.
A încăleca pe la coada calului.
A încăleca pe nevoie.
A închide lupul în staulul oilor.
A îngheța cenușa sub foc.
A îngheța măduva în ciolane.
A înghițit un ac și a scos un fier de plug.
A înnodea coada la câini.
A întinerit ca vulturul.
A întoarce roata norocului.
A învăța nicicând e târziu.
A învăța păsărește.
A învăța pe altul cum se plâng morții.
A paște vântul.
A părea nebun este secretul înțelepciunii.
A pățit cinstea mâței la oala cu smântână.
A pierdut cărarea și s-a întâlnit cu destrăbălarea.
A pierdut și drumul și cărarea.

A pierit păstorul s-au risipit oile.
A pleca după icre verzi.
A pleca urechea la vocea târgului.
A plecat călare și se întoarce cu șaua în spinare.
A plecat cu coasă să taie vântoasa.
A plecat cu graba și s-a întâlnit cu zăbava.
A plecat după stăpân, cu un gând să găsească și cu zece nu.
A plecat la biserică și a ajuns la cârciumă.
A poftit la mere acre.
A poftit și el la lapte de bou.
A poftit urdă de curcă.
A pornit în cale lungă și vrea iute să ajungă.
A prăji urzici cu zeama de la mămăligă.
A prinde șarpele cu mâna altuia.
A pune ban pe ban.
A pune bețe-n roate.
A pus orbul să descâlcească ghemul.
A răbdat până s-a săturat.
A rămâne cu ața mămăligii.
A rămâne la mâna altuia.
A rămas ca boul (vițelul) la poarta nouă.
A sărit din apă în ciubăr.
A scăpat căciula în apă, dar pagubă nu-i, că și-așa nu se omora cu pomenile.
A scoate apă (bani, lapte) din piatră seacă.
A scoate castanele din foc cu mâna altuia.
A scoate oaia (mielul) din gura lupului.
A scurta de-un cap pe cineva.
A se agăța ca boala de omul sănătos.
A se bate ca apa de maluri.
A se bucura ca de-o casă aprinsă.
A se duce pe apa sâmbetei.

A se face luntre și punte.
A se juca cu focul.
A umbla după ouă de drac.
A umblat după ciuperci și-a dat peste pufuleți.
A văzut-o prima oară și-a dat în săptămâna chioară.
A vândut pe dracul și a cumpărat pe mumă-sa.
A vedea paiul din ochiul altuia și nu bârna din ochiul tău.
A veni la spartul târgului.
A venit să împrumute covata și pupă cumnata.
A venit sulemenită și se-ntoarce terfelită.
A venit vremea să nu se mai încreadă omul nici în cămașa lui.
A vinde peștele în baltă.
A vorbi cu două guri.
A vorbi de un lucru ca orbul de lumină.
A vorbit adevărat și-a venit cu capul spart.
A vorbit ca nea Ion, că și el e om.
A vrut să fugă de Stana și a dat peste Satana.
A vrut să-și facă sprâncenele și și-a scos ochii.
A zis Dracul și s-a făcut.
Aceași Mărie, altă pălărie.
Acul e mic, dar scumpe haine coase.
Adesea ai nevoie de unul mai mic ca tine.
Adeseori te înșeli dacă te iei după coaja copacului.
Adevărul de-l arăți, curat să-l arăți, ca oricine să-l înțeleagă.
Adevărul e ca uleiul, iese totdeauna la suprafață.
Adevărul într-un cuvânt, iar minciuna în mii și sute.
Adevărul la mulți le place, dar numai dreptilor bine le face.
Adevărul la toți le place, dar puțini îl primesc în case.
Adevărul nu trebuie arătat gol, ci în cămașă.
Adevărul supără.

Adevărul trece și prin apă și nu-i e teamă că se-neacă.
Adu-ți aminte că ești om.
Afețiunea și imitația nu se împacă împreună.
A-i așterne un pod de argint.
A-i atârna lingura de gât.
A-i atinge coarda subțire.
Ai bani ai prieteni, n-ai bani n-ai prieteni.
A-i cânta (a-i bate) în strună.
A-i cânta aleluia (la cobză).
A-i cânta Isaia dântuiește.
Ai carte ai parte, n-ai carte n-ai parte.
A-i cădea păsat în gușă.
A-i cădea pe inimă o piatră de moară.
A-i cere să atingă Iadul (Raiul) cu degetul.
A-i crăpa (plesni) obrazul de rușine.
A-i curge Oltul în gură.
A-i da colac și lumânare.
A-i da de grijă să nu-i moară mulți înainte.
Ai dat un cazan mare și ai luat o căldare.
A-i dormi norocul.
A-i face de petrecanie.
A-i face de petrecanie.
Ai fete, strângi gunoaie.
A-i fi drag ca sarea-n ochi.
A-i fi inima legată cu curele.
A-i fi milă ca țiganul de pilă.
Ai dreptate, dar n-ai s-o iei.
Ai dreptate, numai nu ți-o cauți.
Ai intrat în horă trebuie să joci.
Ai început să te uiți numai la Dumnezeu, ca găina când
bea apă.

Albina în gură ține mierea cea mai dulce și în coadă acul
cel mai otrăvitor.

Alergi mult, mănânci unt.

Altora le dă povață, dar pe sine nu se-nvață.

Apartține viitorului și nu trecutului.

Are fitilul mai lung decât ceara.

Are o minte de bărbat și o inimă de băiat.

Argintu' șade-n ladă și urâtul jos pe vatră.

Arătura bună, pururea îți dă în gură.

Aruncă binele tău în dreapta și în stânga și la nevoie ai
să-l găsești.

Aruncă binele tău la stânga și la dreapta și la nevoie ai să-l
găsești.

Ascultă cu urechile, vezi cu ochii, dar taci cu gura.

Ascultă învățătura tatălui tău și nu uita povețele maicei
tale.

Ascultă tot, dar nu crede tot.

Ascultă tot, dar nu crede tot.

Aseară mă culcai bolocan și azi iată-mă mare ban.

Atunci vei ști adevărul mai bine, când vei îndepărta orice
patimă de la tine.

Aurul și-n glod strălucește.

Așchia nu sare departe de trunchi.

Averea e ca balta, cum îi faci un șanțuleț toată se scurge.

Averea nu e scrisă nimănui în frunte.

Averea strângătorului trece în mâna cheltuitorului.

Averea-i gard de nuiele, sărăcia-i zid de piatră.

Azi ai mânca un cal, mâine doi.

Azi aici, mâine-n Focșani, poimâine în Drăgășani.

Azi are, satură zece și mâine flămând petrece.

Azi cu bani, mâine fără de ei.

Azi întinde pân-o rupe, mâine n-are cu s-o astupe.

Azi joacă ursul la voi, mâine o juca la noi.
Azi mă duc, mâine mă-ntorc, mâine seară sunt la loc.
Azi mie, mâine ție.
Azi mlădiță de tufan, mâine coadă de ciocan.
Azi o ceapă, mâine o iapă, poimâine herghelia toată.
Azi Stan, mâine căpitan.
Azi un ou și mâine-un bou.

B

Ba că-i rasă, ba că-i tunsă.
Ba e albă, ba e neagră.
Ba e rață, ba-i rățoi.
Baba bătrână cu dinții de lână.
Baba bătrână nu se sperie de furcă.
Baba bătrână nu se teme de pâinea moale.
Baba cât îi ea de babă, doar de om frumos se leagă.
Baba călătoare, n-are sărbătoare.
Baba cere împlinite toate și moșul face cât poate.
Baba e surdă că a mâncat urdă.
Baba e talpa iadului.
Baba se gătește pentru cine se nimerește.
Bachus a înecat mai mulți oameni decât Neptun.
Bagă în casă un mărăcine, decât pe oricine.
Bagă mîța în sac, dar ghearele i se văd.
Bagă-l în casă te fură, dă-l afară te înjură.
Baltă să fie, că pește se găsește.
Ban găsit, ban vrăjit.
Ban la ban trage și păduche la păduche.
Ban la ban trage și păduchele la păduche.
Bani au toți, omenie doar unii.
Bani buni (albi) pentru zile negre.
Bani de-aș avea m-aș însura.

Banii nu aduc învățătură, dar învățătura aduce bani.
Banii strângătorului pe mâna risipitorului.
Banii sunt toporul care separă prietenii nedespărțiți.
Banul e o mică roată ce-nvârtește lumea toată.
Banul este ochiul dracului.
Banul face bani și păduchele păduchi.
Banul muncit nu se prăpădește.
Bate apa-n piuă să aleagă untul.
Bate crângu' să sară iepurii.
Bate fierul cât e cald; de se va răci, degeaba vei munci.
Bate samarul să priceapă măgarul.
Bate șaua să priceapă iapa.
Bate și ți se va deschide, cere și ți se va da.
Bate toba la Craiova de se-aude în Moldova.
Bate toba la urechea surdului.
Bate toba surdului, dă oglinda orbului și ascultă vorba
mutului.
Bate vântul în balcani de un car de ani.
Bărbatul cere pușcă și femeia cere furcă.
Bărbatul duce greul, dar femeia e temeiul.
Bărbatul după muiere și copilul după mamă se cunoaște.
Bărbatul e cheia (stâlpul, temelie) casei
Bărbatul mână boii și ară, nevasta doarme-n cămară.
Bărbatul poartă pălăria și nevasta gospodăria.
Bărbatul să fie ca dracul, numai bărbat să fie.
Bărbatul se întoarce după cuvântul muierei, ca morișca
după vânt.
Bărbatul temător (gelos) își învață femeia curvă.
Bărbatul zice din fluier, femeia moare de foame.
Bărbatu-mi zace mort în casă și mă făcuși de râsei.
Bărbații numai atunci sunt domni când nu sunt muierele
acasă.

Bătrânețele nu vin singure, ci cu multe nevoi.
Beția e nebulie voluntară.
Bine de una și rău de zece.
Bine e să ascuți și sfatul unei neveste.
Bine faci, bine găsești.
Bine peste bine nu strică.
Bine zici, dar n-are cine juca.
Binecuvântarea părinților întărește casa copiilor.
Binele așteaptă și rău.
Binele ce-l faci la oarecine, ți-l întoarce vremea ce vine.
Binele de rău te scapă să-l arunci chiar și în apă.
Binele după el vine, ca muștele după câine.
Binele l-a luat cine a apucat, tu rămâi cu ce nimeni n-a
 luat.
Binele nu se face numai cui îți place - binele se face la
 orișicine.
Binele pe om îl scapă de foc și de apă.
Binele vine la bine, ca la stup albine.
Bivolul nu se teme de purice.
Boala intră cu carul și iese pe urechea acului.
Boala, pat moale unde găsește, acolo se odihnește.
Boalele făr' de durere sunt numai belele.
Bogat e acela care nu-i dator.
Bogatul avere face și când zace.
Bogatul greșește și săracul cere iertare.
Bogatul mănâncă când voiește și săracul când găsește.
Bogatul nu crede săracului și nici sătulul flămândului.
Bogatul se plânge mai rău decât săracul.
Bogatul se scarpină și săracul crede că se caută să-i dea.
Bogatului i se arată multe rude.
Bogăția nu vine la nimeni pe apă.
Bogăția stă în ladă și toanta s-a pus pe vatră.

Bogăția strică pe omul slab.
Bogăția trece dealul și eu rămân cu amarul.
Bogățiile trec, faptele bune rămân.
Bogăția-i gard de nuiete, sărăcia e gard nestricat.
Bolnavul zice multe, doctorul face ce știe.
Bostanul nu stă în cui și nici mămăliga unde-o pui.
Bou l-am dus, bou l-am adus.
Boul gras nu cade pe brazdă.
Boul se leagă de coarne și omul de cuvânt.
Bucate noi în gură veche.
Bucatele satură pânțele, iar cartea mintea.
Bucătăreasa săracului e nevasta.
Bucătărie grasă, moștenire slabă.
Bucățica mare trece cu-necare.
Bucurați-vă cu cei care se bucură și plângeți cu cei ce plâng.
Bucurie goală, traistă ușoară.
Bucurie mare în mâini străine.
Bucurie-nșelătoare, ca roua de trecătoare.
Bufnița nu clocește privighetori.
Buna primire e cea mai bună mâncare.
Bună dimineața i-am dat, belea mi-am căpătat.
Buturuga mică răstoarnă carul mare.

C

Ca acasă la tine nu-i nicăieri bine.
Ca paraua-n punga popii.
Ca pildă, nici un dascăl mai bun!
Ca pumnii în ochi, așa stă de bine.
Ca să ajungi la miez, trebuie să spargi coaja.
Cadă pară mălăiață în gura lui Nătăfleată.
Cal bătrân cu chingă roșie.

Calul bătrân cu greu se învață la ham.
Calul bun din grajd se vinde.
Calul de dar nu se caută la dinți.
Calul se caută la dinți și omul se caută de părinți.
Cap ai, minte la ce-ți mai trebuie.
Capul cel tâmpit odorogeste ca un butoi dogit.
Capul de măgar nu albește niciodată.
Capul face, capul trage.
Capul iscusit la vreme de nevoie se cunoaște.
Capul plecat sabia nu-l taie. Capul face, fundul trage.
Capra care zbiară o mănâncă lupul.
Capra e vaca săracului.
Capra nu se face vacă, nici nătărăul om de treabă.
Capra roade oriunde o legi.
Capra sare masa, iada sare casa.
Carul care scârțâie, acela ține mai mult.
Cale bună ca bumbacul, unde-i ajunge să-ți spargi capul.
Calea bătută este cea mai scurtă.
Calicului să-i dai toată săptămâna, dacă nu-i dai sâmbăta
zice că nu i-ai dat.
Câinele când are să turbeze începe să urle cu o săp-
tămână înainte.
Câinele când flămânzește, tot la oase-n vis gândește.
Câinele când l-ai opărit fuge și de apă rece.
Câinele care latră nu mușcă.
Câinele care stă în bucătărie nu-i pentru vânătorie.
Câinele care ține la stăpân latră mai mult la oameni.
Câinele cât de blând, în casa lui este leu.
Câinele că-i câine și el își ia lumea în cap câteodată.
Câinele intră uneori în biserică, dar nici biserica nu se
spurcă, nici câinele nu se sfințește.

Câinele îmbătrânește de drum și nebunul de grija altora.
Câinele latră la lună toată noaptea și luna nu-l ascultă
niciodată.

Câinele latră, iar lupul tace și face.

Câinele latră, vântul bate.

Câinele leșinat se teme de apă caldă.

Câinele moare de drum lung și prostul de grija altuia.

Câinele mort nu mai mușcă.

Câinele neamțului mănâncă și mere pădurețe.

Câinele nici osul pe care nu-l roade nu-l lasă altuia.

Câmpu-i cu ochi, pădurea cu urechi.

Când ai vreo judecată, pregătește-te de plată.

Când ajunge prostul la mărire, înțeleptu-i la pieire.

Când apa nu mai face zgomot, ori a secat râul, ori a dat
peste matcă.

Când ar fi după corbi toți caii ar fi morți.

Când aveam în ce, n-aveam cu ce; acum am cu ce, n-am
în ce.

Când ceri n-are, când dai n-are.

Când chelul e aici nu vorbi de tigvă.

Când clopotul cel mare se trage celelalte nu se mai aud.

Când corabia se scufundășobolanii fug.

Când dai, când nu iei.

Când dă Dumnezeu dă, iar când ia, îți ia și cenușa din
vatră.

Când de multe te apuci, mai pe toate le încurci.

Când dintr-un rău vrei să treci în altul rămâi la cel dintâi,
cu care te-ai deprins.

Când Dumnezeu nu-i acasă, sfinții își fac de cap.

Când e bălălia mai mare își ia picioarele la spinare.

Când e blidul gol se bate cu lingura-n el.

Când e bolnav leul iepurii îi sar în spinare.

Când e să te ia dracul te ia și din biserică.
Când eram la mama și eu știam să cos, că mama împungea și eu trăgeam cu acul.
Când ești poftit la o masă pleacă sătul de acasă.
Când eu cumpăr nimeni nu vinde, când eu vând nimeni nu cumpără.
Când eu dedesubt, când el deasupra.
Când geme mortul și dracul moare de necaz.
Când îi dai îi fată vaca, când îi ceri îi moare vițelul.
Când ai pisică bătrână, șoarecii-n casă fac stână.
Când casa ta are sete, nu vărsa apă pe drumuri!
Când doi se ceartă, al treilea câștigă.
Când dormi, să dormi iepurește și toată avuția sporește.
Când există loc în inimă, există și în casă.
Când frații lucrează împreună, munții se schimbă în aur.
Când norocu-și schimbă pasul, nu aduce anul ce aduce ceasul!
Când nu poți să caracterizezi un om privește-i prietenii.
Când primește parcă-i fată vaca; dacă dă parcă-i moare vițelul.
Când spui minciuna, să o crezi pe jumătate.
Când te-a înșelat cineva o dată e de vină el; când te-a înșelat a doua oară, ești de vină singur.
Când uiți de propriile tale defecte ajungi mândru.
Cât ai aprinde un chibrit.
Cât ai îmbuca o dată.
Cât ai zice pește.
Cât apucă piciorul.
Cât dai atâta iei.
Cât de blând e motanul tot te zgârie când se mânie.
Cât de rău să trăiască omul tot nu se îndură să moară.
Cât de strâmb stai vorba dreaptă să ai.

Cât e lumea și pământul pe cuptor nu bate vântul.
Cât păr pe broască.
Cât sunt de necăjit să dau cu cuțitul în mine nu curge sânge.
Cât ține nunta slugile sunt scăpate de bătaie.
Cât umbra acului pe croitor. Cât e bine, mulți cu tine; la nevoi, mai apoi.
Câte capete, atâtea păreri.
Câte sate și bordeie, tot atâtea obicei.
Caută cu lumânarea ziua în amiaza mare.
Ce e curat n-are nevoie de spălat.
Ce folos că ești frumos, dacă ești căpățânos?
Ce înveți la tinerețe, aceea știi la bătrânețe.
Ce nu vrei să știe dușmanul nu spune prietenului.
Ce-a fost verde s-a uscat, ce-a fost dulce s-a mâncat.
Ceea ce toată lumea spune trebuie să fie adevărat.
Ce-i ce lipsesc nu capătă dreptate.
Ce-i frumos și lui Dumnezeu îi place.
Cel ce pierde drumul e bucuros și de cărare.
Cel ce vrea să spună adevărul găsește porțile închise.
Cel cu paguba e și cu păcatul.
Cele rele să le scrii pe apa ce curge, cele bune în piatră.
Celor ce duc mai mult dorul le pare mai dulce odorul.
Celui ce suflă în foc îi sar scânteii în ochi.
Celui cu economie, suta îi este mie.
Ce-și face omul cu mâna lui, e lucrul dracului.
Chelului tichie de mărgăritar îi lipsește.
Cine ajunge mare nu te-ntreabă ce te doare.
Cine aleargă după pomeni nu o să fie (se vede) sătul niciodată.
Cine aleargă mult mănâncă unt.
Cine alege prea mult, ia ce e mai rău.

Cine are barbă are (să își cumpere) și pieptene.
Cine are bătrân să-l vândă, cine n-are să-și cumpere.
Cine are bea și mănâncă, cine nu stă și se uită.
Cine are cap de sticlă să nu arunce cu pietre în nimeni.
Cine are carte are parte.
Cine are carte are patru ochi.
Cine are copii să-i trăiască, cine nu să nu-și dorească.
Cine are de toate la toți le e frate.
Cine are o meserie, are o moșie.
Cine are minte multă, tace și ascultă.
Cine are minte nu se amestecă în gâlceava altuia.
Cine are mult o să aibă și vremuri în care n-are de nici unele.
Cine are multe fete adună nebunii după drumuri.
Cine are multe fete se închină la oricine.
Cine are pe buze miere, poate să aibă în suflet fiere.
Cine are piper mult bagă și în terci.
Cine are tovarăș nerod ajunge din pod în glod.
Cine are trebuință de foc, îl găsește în cenușă.
Cine are-un meșteșug nu trage ca vita-n jug.
Cine astăzi râde, mâine plânge, că vremea-i nestatornică.
Cine bate fierul rece, nimic nu folosește.
Cine bate la poarta altuia, o să bată și altul la poarta lui.
Cine băutura iubește de sărăcie se pregătește.
Cine bea apă din pumni străini nu se satură niciodată.
Cine bea în datorii plătește de două ori.
Cine blestemă pe alții, urgii asupra lui cheamă.
Cine botează cutează.
Cine cal străin încalecă, curând îl descalecă.
Cine caută cal fără cusur merge pe jos.
Cine caută ceartă găsește bătaie.
Cine caută găsește.

Cine caută iepuri în biserică se întoarce acasă fără vânat.
Cine dă nu uită; uită cel care ia!
Cine dă repede dă de două ori.
Cine doarme cu câinii se scoală plin de purici.
Cine fură azi un ou, mâine o să fure un bou.
Cine iubește iartă.
Cine încalecă măgarul să-i sufere și năravul.
Cine la multe gândește, nici una nu isprăvește.
Cine lucrează și tace, mai multă treabă face.
Cine mult vorbește, mult greșește.
Cine nu deschide ochii deschide punja.
Cine nu primește sfat nu e nici de ajutat.
Cine pe altul omenește, pe sine se cinstește.
Cine se scoală dimineța, departe-ajunge.
Cine seamănă vânt culege furtună.
Cine spune multe spune mai puțin decât cel ce tace.
Cine umblă (fuge) după doi iepuri nu prinde nici unul.
Cine umblă cârpindu-se mai rău se rupe.
Cine umblă cu fier se umple de rugină.
Cine umblă cu gura căscată îi intră muștele.
Cine umblă după plăcere să se aștepte și la durere.
Cine umblă pe drum cu gândul acasă își pierde căciula în târg.
Cine unge bine merge bine.
Cine va umbla cu pizma își va sparge singur cizma.
Cine vede nașterea vede și moartea.
Cine vine nu-i de mine; cine-mi place bai nu-mi face.
Cine vine prea târziu la masă, acela roade oasele.
Cine vorbește multe ori știe multe, ori minte mult.
Cine vorbește seamănă, cine ascultă culege.
Cine vrea mâncare s-o capete după lucrare.
Cine vrea să mănânce miezul trebuie mai întâi să spargă
coața.

Cine vrea să mănânce să aibă lingură.
Cine vrea să omoare șarpele să-i taie capul.
Cine vrea să se facă oaie se găsește cine să-l despoaie.
Cine vrea să-și omoare câinele său spune mai întâi că-i
turbat.
Cine vrea să-și sară umbra își rupe capul.
Cine vrea trandafiri, cată să vrea și spini.
Cinstea nici nu se cumpără nici nu se vinde.
Cioara e tot cioară, ia pruna și zboară.
Cioara în loc de privighetoare nu se poate vinde.
Cioara lângă cioară trage, alte păsări nu-i sunt drage.
Ciomagul are două capete.
Căsătoria este ca o cetate asediată; cei din afară vor să
intre, iar cei dinăuntru vor să iasă.
Cocoșul care cântă toată noaptea, îl mănâncă vulpea.
Copacul când cade se aude de departe.
Copacul cu rădăcini adânci nu se teme de furtună.
Copilul alintat e om stricat.
Copilul care nu plânge moare de foame.
Copilul care nu plânge nu capătă țată.
Copilul cu multe moașe rămâne cu buricul netăiat.
Copilul nepedepsit ajunge nepricopsit.
Copilul sărman unde găsește acolo mănâncă.
Corb la corb nu scoate ochii.
Cu puțină răbdare orice necaz trece.
Cu șchiopii în loc de șezi, te înveți să șchiopătezi.
Cugetul bun e cea mai moale pernă.
Cugetul senin face somnul lin.
Cum ți-e partea și norocul, așa ți-e pe lume locul.
Cum e sacul, și peticul.
Cum e turcul și pistolul, cum e neamțul și motorul.
Cum îți așterni, așa vei dormi.

Cum nu caută aplauze, niciodată nu se ofensează.
Cuvântul cel dulce e arma înțeleptului și vorba deșteptului.
Cuvântul întâi să-l cioplești, apoi să-l arăți.
Cuvintele tatălui au mai mult efect decât palmele mamei.
Cuvintele trebuie mestecate mai mult decât o bucată de pâine.

D

Dacă dai, dreptate ai.
Dacă dai, n-ai; ia nu da, să vezi cum ai.
Dacă el șade degeaba, gândește că toți n-au treabă.
Dacă fata nu știe juca, zice că lăutarii nu știu cânta.
Dacă invidia ar fi boală, omenirea întreagă ar fi bolnavă.
Dacă în horă ai intrat, joacă și tu necurmat.
Dacă nu plouă în mai, nu mâncăm mălai.
Dacă nu vine muntele la Mahomed, vine Mahomed la munte.
Dacă nu-i, nu-i, nu mai spune nimănu.
Dacă nu-l ajuți pe om la nevoie, mai încolo degeaba.
Dacă prietenul tău este miere, nu umbla să-l mănânci tot.
Dacă scoți plăcinta din câte pături e, n-o mai mănânci.
Dacă spui prostului adevărul, te toacă la cap.
Dacă tac și le dau pace, șapte sate n-au ce-mi face.
Dacă te lași moale, te bagă-n foale.
Dacă te știi vrednic, nu sta cu un nemernic.
Dacă ți-i bărbatul moale, du-l la târg și dă-l pe oale.
Dacă-mi ascund secretul îl țin eu pe el; dacă-l spun, mă ține el pe mine.
Dai (și) cu ciocanul ca să iasă banul.
Dai cu banița și scoți cu lingura.
Dai cu gura să iasă banul.
Dai cu mâna și alergi cu picioarele.

Dai cu pușca în ciuperci și nimerеști castraveți.
Dai și nu ști unde crapă.
D-aia n-are ursul coadă și para cocean.
D-aia n-are ursul coadă și vulpea abia și-o duce.
D-alde terchea-berchea, trei lei perechea.
Dâmboviță apă dulce, cin te bea nu se mai duce.
Dâmboviță apă rece, cin te bea de dor îi trece.
Dar din dar se face rai.
Dar din dar se face rar.
Dar mic, bucurie mare.
Darul cel târziu nu are putere de dar.
Darul dat la vremea lui e darul Domnului.
Datoria veche nu putrezește.
De ai venituri mititele, mai oprește din măsele.
De apa mică să-ți fie frică.
De azi până mâine, numai pentru-o pâine.
De ce ți-e frică nu scapi și cel ce se ferește până la urmă
tot se lovește.
De ce ți-e frică nu scapi.
De ce te bucuri, de-aia te scuturi.
De dragostea răilor și de ura oamenilor buni să fugi.
De fângăduieli, am o ladă îndesată cu genunchele.
De frate, frate să-mi fii, dar la noi mai rar să vii.
De la mână pân' la gură, pierde îmbucătura.
De la zisă pân' la faptă, tot mai este o bucată.
De lucru e lenoasă, la joc nu are soață.
De mult Doamne-miluiеște și lui Dumnezeu i se urăște.
De multe ori, și dintr-o iapă bună iese un măgar și din
mărăcine trandafir.
De obicei nu lăudăm din toată inima pe cei care ne admiră.
De om roș și de cal bălan, să te ferești ca de satan.
De securea fără coadă, n-are frică pădurea.

De unde ară boii, caii mănâncă.
De-aia nu-mi fierbe mie oala pe vatră.
Deal cu deal se întălesc, darmită om cu om.
De-ar fi după gura ciobanului, toate oile le-ar mânca
lupul.
De-ar fi lumea din hârtie, i-aș da foc dintr-o mânie.
De-ar muri socru', să-i apuc locu'.
Decât cătană-n șirag, mai bine-n codru pribeag.
Decât codaș în oraș, mai bine în satul tău frunțaș.
Decât cu argintul în ladă și cu nevasta neroadă, mai bine
cu lada goală și nevasta marghioală.
Decât cu muierea rea, mai bine fără ea.
Decât cu prostul la câștig, mai bine cu deșteptul la pa-
gubă.
Decât în țară străină cu pită și slănină, mai bine-n satul
tău, fie mălaiul cât de rău.
Decât înghesuit la pomană, mai bine în pat la vădană.
Decât la anul un bou, mai bine astăzi un ou.
Decât la moară, mai bine-n cămară.
Decât mare slugă, mai bine stăpân mic.
Decât mărgelată și flămândă, mai bine slută și sătulă.
Decât muiere rea, mai bine fără de ea.
Decât multe și tot rele, mai bine una și bună.
Decât niciodată, mai bine mai târziu.
Decât nimic, mai bine un pic.
Decât o judecată dreaptă, mai bine o învoială strâmbă.
Decât o mie de ani cioară, mai bine o zi șoim.
Decât o mie de ani răi, mai bine unul bun.
Decât o mie de vrăbii pe streășină, mai bine una în mână.
Decât orb și călare, mai bine șchiop și pe jos.
Decât popa-n casă, mai bine jandarmul.
Decât să dai la calici, mai bine să-i pui pe foc.

Decât să fi vorbit, mai bine te-ai fi gândit.
Decât să fii bogat și să n-ai ce mânca, mai bine sărac și să ai bani mulți.
Decât să mai trăiești, mai bine să nu mori niciodată.
Decât să mănânci cu urâta unt, mai bine să lingi sare cu ochii la soare.
Decât să muncești degeaba, mai bine să stai degeaba.
Decât să plătești pagube, mai bine să nu le faci.
Decât să plâng eu, mai bine să plângă el.
Decât să plângă mama, mai bine maică-sa.
Degrabă să ascuți, târziu să grăiești și la mânie cu totul să zăbovești.
Deșteptul face și tace.
Dă-mi, Doamne, puterea tânărului și mintea bătrânului.
Dă-te bine cu nărodul, până treci podul.
Din lipsa unei caiele rămâne calul beteag.
Din lipsa unui cui se pierde calul.
Din nebunia străină să te înveți minte.
Din ochi miere, din gură fiere.
Din pagubă nu mai poți face dobândă.
Din părinți se trag și copii răi și copii cuminiți.
Din pielea altuia se fac curele lungi.
Din pumni străini nu te saturi când bei apă.
Din purcel se face porcul.
Din stejar, stejar răsare.
Din vorbă în vorbă ajungi la ceartă (afli adevărul).
Din vorbă se face fapta și din faptă vorba.
Dintele când te doare, cu cleștele se domoale.
Dintele de minte la muiere iese numai după moarte.
Dintele gol doare mai rău decât capul gol.
Dintr-un lemn nu se face buciom.
Dinții i-au ieșit, mai sunt ochii.

Doar n-o să-mi iei boii de la plug.
Doar nu m-a îmbătrânit calea bisericii.
Doar nu-s tuns nici ras pe cap.
Dobitocul nu știe ce-i norocul.
Doctorul cel mai bun este cumpătul.
Doi bani în trei pungi.
Doi ochi văd mai bine decât unul singur.
Două cuțite (săbii) nu pot sta într-o teacă.
Două femei rele nu fac una bună.
Două lucruri nu poate fixa omul: soarele și moartea.
Două mâțe într-un sac, nu încap.
Două mese nu strică, ci nici una.
Dracul nu e așa de negru cum îl vopsesc oamenii.
Dragoste cu sila nu se face.
Dragoste seacă, cui dracului să-i placă ?
Dragostea acoperă mulțime de păcate.
Dragostea cea veche îți șoptește la ureche.
Dragostea de apoi e mai dulce decât cea dintâi.
Dragostea e oarbă, dar căsătoria îi găsește leacul.
Dragostea nu are ochi.
Dragostea nu e o moșie ca să o iei cu chirie.
Dragostea nu se face cu sila.
Dragostea scurtă e un suspin lung.
Dreptatea este adevărul în faptă.
Dumnezeu a umplut lumea cu ce a putut.
Dumnezeu are scări și de suit și de coborât.
Dumnezeu când îți ajută, și fierul se face plută.
Dumnezeu că e Dumnezeu și nu poate mulțumi toată lumea.
Dumnezeu celor mândri se pune împotrivă.
Dumnezeu cu mila și dracul cu pielea.
Dumnezeu dă tot la cel care are mai mult.

Dumnezeu dă, dar nu aduce acasă.
Dumnezeu dă, dar nu îți bagă în traistă.
Dumnezeu dă, Dumnezeu ia.
Dumnezeu face casa, dracul aduce musafirii.
Dumnezeu glumește și nebunul trage nădejde.
Dumnezeu te ferește, până te nimerește.
După ce că n-are de cercei în ucechi, umblă să-și ia două perechi.
După ce frângi carul, mulți se găsesc să-ți arate drumul.
După ce te arzi cu ciorba, sufli și-n iaurt.
După nori e și senin, după dragoste – suspin.
După ploaie vine vreme bună.
După război, mulți viteji se-arată.
După răzbunare ura trece la celălalt.
După rod se cunoaște pomul și după faptă omul.
După unelte se cunoaște meșterul.
Dușmanului să-i dai pâine și sare.
Dușmănia strică omenia.

E

E anevoie a nimeri vremea la vremea ei.
E anevoie să tai pom și să cioplești un om.
E bătut în cap, tocmai ca un țap.
E bun de spânzurat de o cracă uscată, că-i păcat să strici una verde cu el.
E bun de tăiat mămăliga.
E bun numai când doarme.
E bun pe varză, în loc de pietroi.
E bun să-l trimiți după moarte.
E bună pânza lungă, dar nada lungă nu.
E ca cimbrul în toate.
E ca măgarul îmbrăcat în blană (piele) de leu.

E ca talgerul (talerul) cu două fete.
E cât un munte și nu plătește un păduche.
E cât un țânțar și se crede armăsar.
E crescut la coada vacii.
E croit rău și cusut bine.
E cu casa în spinare ca melcul.
E de neam mare, dar crescut în sărăcie.
E destul de rău, de n-ai lucrul tău.
E destul o mătă la doi șoareci.
E deștept ca oaia la jug.
E fitilul mai lung decât ceara.
E foarte cinstit când doarme.
E lesne a povățui și anevoie a se povățui.
E mai bine a suferi nedreptate ca a face strâmbătate.
E mai bine a ști puține și bine.
E mai bine cu binele decât cu răul.
E mai bine în coliba ta decât în palatul altuia.
E mai bine la colț de țară și la mijloc de masă.
E mai bine să întrebi de două ori decât să greșești o dată.
E mai bine să taci decât să vorbești rău.
E mai greu a păstra decât a câștiga.
E mai mare porcul decât cotețul.
E mai rea gazda lotrilor decât lotrul.
E mai ușor a face rău ca bine; a strica decât a drege.
E mai ușor a zice ba, decât toată ziua na.
E mare necaz când foamea nu-ți dă răgaz.
E mila de la străini ca gardul de mărăcini.
E mult de la mână până la gură, dar de azi până mâine.
Ea țese și sub pat, de-are milă de bărbat.
Ea își cântă, ea-și descântă.
El de boală pătimizește și pe alții sfătuieste.
El îi da călcâie să stea, iapa mai rău fugea.

El mănâncă un purcel și-altuia îi dă un purcel.
El respectă numai adevărul.
Este întotdeauna disponibil să învețe, chiar de la copii.
Eu am ajuns de răs și tu de ocară.
Eu am băut și tu te-ai îmbătat.
Eu am fost ca tine, tu nu ai ajuns ca mine.
Eu aș vinde și n-am ce, tu ai lua și n-ai cu ce.
Eu chiteam că-i boierie și e numai sărăcie.
Eu cu mintea mea, dădu-i de belea.
Eu de făgăduieli am o ladă plină.
Eu domn, tu domn, cine să ne ducă sacul?
Eu fac, eu trag, pe-altul în belea nu bag.
Eu gol, el zdrențaros, nu ți-om fi de vreun folos.
Eu îi cer ca să-mi dea mie și el îți întinde ție.
Eu îi dau și ea paște.
Eu îl trimit la foc, el mi-aduce busuioc.
Eu întreb de sănătate, el îmi dă cu ghioaga-n spate.
Eu mă strădui să fac bine și urâtul calea-mi ține.
Eu nu-s coada lemnelor, ci fruntea surcelelor.
Eu spun, eu aud.
Eu te iubesc și tu nici nu visezi.
Eu ți-am dat voie în pat și tu m-ai băgat sub pat.
Eu umblu cu pâinea după el și el cu ciomagul după mine.
Experiența ține o școală unde lecțiile costă mult.
Experiența este cel mai bun meșter.
Experiența nenorocirii mă învață să ajut pe cei nenorociți.
Ești stăpân pe capul tău, ori la bine, ori la rău.

F

Face albul negru și negrul alb.
Face din iarnă vară.
Face din lână laie lână albă.

Face groapă sub el.
Face hatărul bogatului și mănâncă pâinea săracului.
Face haz de necaz.
Fala mare traistă n-are.
Fântâna adevărată nu-ngheață niciodată.
Fapta bună ca femeia frumoasă.
Fapta bună laudă pe om.
Fapta bună nu are laudă.
Fapta bună nu moare niciodată.
Fapta cea rea, cândva, se pedepsește.
Fapta face rușine, nu pedeapsa.
Faptele grăiesc mai apăsător decât vorbele.
Faptele sunt fructe, cuvintele sunt frunze.
Faptele, faptele, nu oala cu laptele.
Fata bătrână e bună căteia la stână.
Fata dacă-mbătrânește, pune paie și-o pârlește.
Fata la vremea ei, ca mierea în fagurul ei.
Fată mare, minte n-are.
Fă bine ca să-ți auzi rău.
Fă bine răului.
Fă bine și aruncă în baltă, că nici nu ști cum iese la iveală.
Fă bine și așteaptă rău.
Fă bine, nu te teme de nimeni.
Fă bucătura cât ți-e gura.
Fă ce poți când n-ai alta de făcut.
Fă cum faci, că bine faci.
Fă hatâr calicului că-i duci traista.
Fă împrumuturi și pregătește-te de supărări.
Fă parte celor șapte ca și celor opt.
Fă șagă cu cel nebun că el sare cu toporul pe tine.
Făcut de nouă tați și isprăvit de-un popă beat.
Făgăduiala dată e datorie curată.

Făgăduie și mințește, toată lumea îl urăște.
Făgăduie și zi că-i da, pân-la vară de-o aștepta.
Făgăduiește numai ce poți da.
Făgăduiește și nu da și nicicum nu vei scăpa.
Făgăduința domnilor, nădejdea nebunilor.
Făina dracului se preface toată în tărățe.
Fă-mă mamă cu noroc și m-azvârle apoi și-n foc.
Fă-mă mamă împărat să mă mir ce m-a aflat.
Fă-mă mamă și pe mine să mă fac frumos ca tine.
Fă-mă mamă vrăjitor, să mă fac neguțător.
Fără câine-n bătătură ești ca fără dinți în gură.
Fără dor, lacrimi nu ies.
Fă-te frate cu dracul până treci puntea.
Fă-te om de lumea nouă, să furi cloșca de pe ouă.
Fățarnicul este ca tăciunele acoperit de cenușă, te arde
fără s-o știi.
Fățarnicul laudându-te te strică.
Fă-ți cruce mare, că e dracul bătrân.
Fecior de popă și om de treabă nu s-a pomenit.
Femeia bună e plug de aur în casa omului.
Femeia care nu vrea să frământa, toată ziua cerne.
Femeia care-i cu minte e mai mare decât bărbatul.
Femeia cea neună, casa își dărâmă.
Femeia înțeleaptă își zidește casă.
Femeia o cunoști după rochi și hoțul după ochi.
Ferește-mă Doamne de hoții din casă, că de cei de-afară
mă feresc singur.
Ferește-mă, Doamne, de prieteni, că de dușmani mă fe-
resc singur.
Ferește-te de câinele mut și de omul tăcut.
Ferește-te de lingușitori, că altfel mori.

Ferice acela căruia îi spui o vorbă și pricepe zece și vai
de acela căruia îi spui zece și nu pricepe nici una.

Ferice de cel ce rabdă.

Fie iarna cât de rece, numai mărtișor de-ar trece.

Fie omul cât de bun, vinul îl face nebun.

Fiecare găsește frumos ceea ce știe.

Fiecare își are necazurile sale.

Fiecare măgar cu povara lui.

Fiecare mătură întâi înaintea porții lui.

Fiecare nebun poate câștiga bani, dar nu-i poate păstra.

Fiecare năzuiește după câștig, dar puțini îl dobândesc.

Fiecare pune șaua bucuroș pe iapa vecinului.

Fierul rău oricât l-ai bate, e degeaba.

Fii înțelept ca șarpele, muncitor ca albina și doritor ca
turturica.

Fii tăcut, dacă vrei să trăiești mult.

Fire amestecate, pânză țesută rău.

Firul rupt nu se mai toarce.

Flacăra care vâlvoiește, din foc mare izvorăște.

Floarea și-o păzește și rod bun dobândește.

Foamea-i cel mai bun bucătar.

Focul ce-l socotești stins, de multe ori sub cenușă stă aprins.

Frații sunt frați dar buzunarele nu.

Frate frate, la necaz să se arate.

Frate, frate, dar numai până unde se poate.

Fratele îți scoate ochii.

Fricosul se sperie și de umbra lui.

Frumoasă noră dobândești, dar se uită cam pieziș.

Frumoasă poveste, dar mare minciună.

Frumusețea fără înțelepciune este ca floarea aruncată-n
tină.

Frumusețea veștejește, dar înțelepciunea sporește.

Fuga-i rușinoasă, dar e sănătoasă.

Fuge ziua de bivoli, dar noaptea îi trece Dunărea.

Fugi de cel ce pupă bot, că-ți ia din pungă tot.

Fugi de-aicea, vino-ncoace, șezi binișor și nu-mi da pace.

Furnica cât de mică, dac-o calci pe picior, tot se-ntoarce
să te muște.

Furnică cu furnică, fie cât de mică, face mare mușuroi.

G

Galben de gras cu ceafa roșie de pumni.

Galben de gras, îi curge untura pe nas.

Gaia lesne se iartă, iar porumbița se ceartă.

Gâlceava fără-ncăierare e ca pâinea fără sare.

Gândește că numai el mănâncă pâine și alții paie.

Gândește de azi ce vei mânca mâine.

Gândește încet și lucrează iute.

Gândește întâi, apoi vorbește.

Gândul meu pe unde-aleargă, nu-i voinic ca să-l petreacă
și pasăre să-l întreacă.

Gândește clar, vorbește inteligent, trăiește cu simplitate.

Gândul nebunului, la marginea pământului.

Gândurile multe fără treabă dovedesc o minte slabă.

Gardul are ochi și zidul urechi.

Gardul cu proptele nu cade-n vremuri grele.

Ghinionul nu vine niciodată singur.

Găina bătrână face zeama bună.

Găina când se vede în tărățe dă cu picioarele.

Găina când va oua, aude o mahala.

Găina care cântă nu ouă.

Găina care cârcărește, tot la oul ei gândește.

Găina care clocește niciodată nu e grasă.

Găina care râcăie mult își scoate ochii.

Găina cum naște oul la clocit se gândește.
Găina nu cântă în fața cocoșului.
Găina nu se poate cu două, și cu pui, și cu ouă.
Găina oarbă să fie și tot mai găsește câte-un grăunte.
Găina până nu scurmă nu se știe sătulă.
Găina pe-un ou face atâta zgomot de-o aude și vulpea.
Găina scurmă ca să se hrănească.
Găina se hrănește de acolo de unde scurmă.
Găina vecinului totdeauna-i curcă.
Găina, când îi vine, atuncea ouă.
Găsești parale pe drum și tot trebuie să le numeri.
Gluma-glumă, treaba-treabă.
Glumele nevinovate sunt ca sarea-n bucate.
Gol chilug și gras butuc.
Graba strică treaba.
Greierile la vremea agoniseli cântă și iarna se-mprumută.
Greșeala iertată nu se mai amintește.
Greșeala îndreptare așteaptă.
Greșelile tinereții se iartă.
Grăbește-te să faci bine cât poți, căci nu ai puțința să-l
faci oricând.
Gura aduce ura.
Gura nu cere chirie, poate vorbi orice fie.
Gura tăcută nu umblă bătută.
Gură rea, inimă rea.

H

Hai bea, că turcul plătește.
Hai cumătră, cum o fi, că cumătrul n-a mai ști.
Hai la deal ca la vale, că-ți ajut eu pe spinare.
Hai la noi să mâncăm nimica.

Hai mamă în târg să te vând; că voi cere eu cât nici dracul nu va da.

Hai nevastă la prăsit,/ Bărbate m-am bolnăvit/ Hai nevastă la băut,/ Bogdaproste, mi-a trecut.

Hai să vorbim degeaba, că tot nu ne place treaba.

Hai tată să-ți arăt moșiile.

Hai tată să-ți arăt țâța mamei.

Haideți să vorbim degeaba, că tot n-avem nici o treabă.

Haina nu face pe om.

Haina nu face pe om mai de treabă.

Haina să-ți fie cum e și peticul.

Haina scumpă pe spinare, bagă omu-n lipsă mare.

Haina-i bună, dar omul nu-i.

Haine noi cu bumbi vechi.

Haine noi, de joi până apoi.

Hainele de-mprumut multă căldură nu-ți aduc.

Hainele nu te scot în lume și banul nu te-nvață să vorbești.

Hainele nu-l fac pe om, dar omul le face pe haine.

Hambarul gol nu are șoareci.

Hărnicia alungă sărăcia.

Hoț pe hoț cunoaște.

Hoțul nedovedit e negustor cinstit.

Hoțul zice c-a glumit când vede că a fost zărit.

Hoțu-nvață la hoție și bețivul la beție.

I

I s-a întors punga pe dos.

I s-a umplut paharul.

I s-au încălzit urechile.

I se bate limba-n gură ca la pomană calicii.

I se face gaură în pungă.

I se prinde vorba ca nuca-n perete.
I se usucă limba-n gură.
I se vede părul prin căciulă.
I-a ajuns apa la gât.
I-a ajuns focul la degete.
I-a bătut ceasul norocului.
I-a cântat cucul în straiță.
I-a cântat veșnica pomenire.
I-a căzut brânza în barbă.
I-a căzut inima în călcâi.
I-a căzut la inimă cu tronc, ca cloșca pe ouă clonc.
I-a căzut miere în păsat.
I-a crăpat obrazul de rușine.
I-a crăpat obrazul, dar rușinea tot nu i-a pierit.
I-a dat pân' s-a săturat și-atunci l-a făcut scăpat.
Ia-l de pe mine, că-l omor.
Ia ascultă la boieru', cum îi zdrăngăne ciurelu'.
Ia câte două și dă câte nouă.
Ia ce-ți place, dar nu alege.
Iapă albă-mi trebuia, că cea neagră nu trăgea.
Iarba rea crește repede și cea bună încetul cu încetul.
Iarna-i grea, omătul mare, vai de omul care n-are.
Iartă pe toți, numai pe tine nu!
I-e milă ca țiganului de pilă.
Ieftin iei, ieftin porți.
Iei câte unul și dai cu pumnul.
Iepurii se prind cu ogarii și proștii cu proslăviri.
Iepuroaica fată și iepurele de inimă se vaită.
Ierți atât cât iubești.
Ieslea nu merge la bou, ci boul la iesle.
Invidia este ca focul.
Ion cel prost tot de necaz a fost.

Iuțeala la mânie cade-n nebunie.
Iubește adevărul, dar iartă greșeala.
Iubește-ți prietenul cu toate defectele sale.
Iubirea peste măsură aduce după dânsa ură.
Iubirea trece prin apă, nu se teme că se-neacă; urâtul
trece pe sec și tot țipă: mă-nec!
Iute la minte, rău la fire.
Iuțeala la mânie dă în nebunie.
Izbește cu călcâiele-n pinteni.

Î

Îi ard tălpile.
Îi bate vântul în straiță.
Îi cântă cucu-n cap.
Îi dai degetul, el îți apucă mâna.
Îi e lene și să vorbească, darmite să mai și muncească.
Îi merge gura ca pupăza.
Îi trage cu oala ca să-i treacă boala.
În casa leneșului totdeauna-i sărbătoare.
În țara orbilor, chiorul este împărat.
În zadar bați șaua, c-o fătat iapa.
În zadar te muncești noaptea ziuă să o faci.
Înalt ca bradul, prost ca gardul.
Începutu-i anevoie, urma vine de la sine.
Începutul fie cum o fi, sfârșitul să fie bun.
Încetul cu încetul, departe ajungi.
Înnegrind pe altul, nu te albești pe tine!
Întâi capul să gândească și-apoi gura să vorbească.
Întinde-te cât ți-e plapuma.
Între doi munți e și-o vale.
Între două nu te plouă, lângă una totdeauna.

Între nebuni trebuie să aiurezi ca ei.
Înțeleptul are două limbi: una pentru a spune adevărul,
alta spre a spune ce este potrivit.
Înțepătura unui cuvânt e mai rea decât o lovitură de
lance.
Învăță la tinerețe ca să știi la bătrânețe.
Învățăm cât trăim și tot neînvățați murim.
Învățătura dată rău se sparge în capul tău.
Înveți căteii și pe urmă te latră.
Își aprinde lumânări la amândouă capetele.
Își cunoaște moșul nepoții.
Își ia inima în dinți și funia în traistă.

J

Jalba fetei hatâr n-are.
Jarul din spuză rău te arde.
Javra întâi te mușcă și apoi te spurcă.
Jăratecul femeii tinere își face și pulpe roșii.
Jăratecul stă sub cenușă.
Jigania mare nu-și pune mintea cu jigania cea mică.
Jigania, cât de mare, își are stăpânul ei.
Joaca aduce târbaca.
Joacă ca donița la căruță.
Joacă ca la nunta lui tată-său.
Joacă danț pe mămăligă și-i ajunge cât câștigă.
Joacă după cum fluieră (cântă) alții.
Joacă ursul după cum îl frige jăratecul.
Joc fără de cântec și văduvă fără plâns nu este.
Joci cu tichia chelului ajungi și tu în felul lui.
Jocul îi e plăcut, dar de lucru cam uituc.

Jocul nu face cojocul.

Jocul rupe cojocul.

Judecata e în capul omului.

Judecata e oloagă când la cap lipsește-o doagă.

Judecata-i cu nasul de ceară.

Judecătorul e ca șarpele, niciodată nu umblă drept.

Jugul când ți l-ai pus de gât, musai să suferi.

Jupâneasa ține casa, dar jupânul ține drumul.

L

La altu-n casă, nu te-nghesui la masă.

La anul n-o cuprinde sumanul.

La apă cu măsură și la vin fără.

La așa cap, așa căciulă.

La baie și bun, și rău se spală.

L-a băgat mumă-sa în ladă și l-au mâncat moliile.

La bătrânețe mă tem de poale crețe.

La bătrânețe nu se mai prinde minte.

La bătrânețe place vinul vechi și nevasta tânără.

La bătrânețe s-a călugărit motanul.

La bătrânețe se simte cine nu s-a cruțat la tinerețe.

La beție omul este mai întâi pisică, maimuță apoi și pe urmă porc.

La București și câinii umblă cu covrigi în coadă.

La calic slujești, calic rămâi.

La calul cel bun o lovitură îi este de-ajuns.

La calul năvălit, pinten ascuțit.

La cântare e vestită, dar nu știe face pită.

La casa cu noroc, fierbe oala fără foc.

La cel nevoiaș stă bruma pân' la Ispas.

La Crăciun se vede dacă-i bună nuca.

La joc e ca focu'; la lucru ca butucu'.
La omul harnic se uită sărăcia pe fereastră, dar nu îndrăznește să intre.
La paștele cailor.
La plăcinte înainte, la război înapoi.
La pământul ud nu-i trebuie multă apă.
La pomul lăudat nu te duce cu traista goală.
La Roma trebuie să trăiești ca la Roma.
La sfântul așteaptă.
La un sac de învătătură trebuie un car de minte.
Lacomii sunt de unde n-are mărul coajă și cireașa sâmbure.
Lacomul, și sătul tot flămând este.
Lasă boul în voia lui dacă vrei să mergi departe.
Lasă câinii să te latre, numai bine să ști face.
Lasă că-i bine, cu toate că-i rău.
Lasă lumea să cam treacă să vedem ce-o să se-aleagă.
Lasă lumea să vorbească numai puica să-mi trăiască.
Lasă să fie, bine că nu-i.
Lasă să ningă, lasă să plouă, numai vreme bună să fie.
Lasă să se coacă pietroiul.
Lasă să te vorbească de rău; pe lună n-o latră câinii?
Lasă să zică cumătra, bine că nu-i adevărat.
Lasă să-i rupă coada a cui îi vaca
Lasă-i apei drumul ei!
Lauda de sine nu miroase-a bine.
Laudă-mă gură că de-aia îți dau îmbucătură.
Laudă-mă gură, că alții nu se-ndură.
Leacul babii, limba de clopot.
Leacul cel mai bun împotriva sărăciei este munca.
Leacul fie ori nu fie, colacul babii se știe.
Leagă calul unde zice stăpânul, măcar de-l mănâncă lupul.

Leagă sacul cât e rotund, nu când îi dai de fund.
Leapădă opinca ruptă și-apoi o caută de nouă.
Legea înainte, șireții după ea.
Lemnul se usucă, piatra crapă, însă omul rabdă.
Lenea e cucoană mare, care n-are de mâncare.
Lenea e la om ca rugina la fier.
Lenea ruginește mintea.
Lesne e a făgădui, dar greu e a împlini.
Lesne e a ierta, anevoie este a uita.
Lesne este a uita, dar mai greu este-a ierta.
Leului nu i-e ciudă că-l nimereste vânătorul, ci că-l lo-
vește măgarul.
Limba bouului e mare, dar nu poate grăi.
Limba când greșește, adevărul glăsuieste.
Limba dulce mult aduce.
Limba e dulce ca mierea și amară ca fierea.
Limba îndulcește, limba amărăște.
Limba lungă ușor se scurtă.
Limba nebunului este o moară fără grăunțe.
Limba nu are oase, se îndoiaie după gând.
Limba taie mai rău ca sabia.
Limba tocmește, limba strică.
Limbuția e mai rea decât beția.
Lingușirea face prieteni, adevărul stârnește ură.
Lăcomia strică omenia.
Lăcusta trăiește puțin, dar face pagubă multă.
Lăutarul cântă mai bine când își cântă lui.
Locuința mincinosului a ars, dar nimeni nu l-a crezut.
Lovitura biciului face vânătai, iar lovitura limbii frige
oasele.
Lucrul are rădăcini amare, dar fructe dulci.
Lucrul bine început e pe jumătate făcut.

Lucrul bun nu se face iute.
Lucrul cel mai bun e cinstea, dar unii o vând prea ieftin.
Lucrul cunoscut de trei nu rămâne între ei.
Lucrul dăruit prețuiește îndoit.
Lucrul de azi nu-l lăsa pe mâine.
Lucrul dracului în casa popii.
Lucrul face sănătate, trândăvia doar păcate.
Lucrul făcut nu se mai poate desface.
Lucrul judecat e socotit adevărat.
Lucrul la timp dăruit prețuiește îndoit.
Lucrul rău nu pierе cu una cu două.
Lumânarea se aprinde pentru cei ce văd nu pentru cei orbi.
Lumea asta e pe dos, toate merg cu capu-n jos.
Lumea cu lumea și noi cu noi.
Lumea e amăgitoare ca o apă curgătoare, ca o floare trecătoare.
Lumea este din bucăți, cere unul, dai la toți.
Lumea nu s-a făcut într-o zi.
Lumea o vede cât oul și o face cât boul.
Lumea pierе și baba se piaptână.
Lumea pierе și vecina se dă în leagăn.
Lumea să te laude, câinii să te latre.
Lumina e lumină, numai cel fără ochi nu o vede.
Lumina nu numără pe câți luminează.
Luna mi s-a mâniat, soarele să-mi trăiască.
Lungește-i Doamne boala până s-o coace poama.
Lup îmbrăcat în blană de oaie.
Lupii nu se mănâncă între ei.
Lupii se țin după oi și corbii după hoit.
Lupul când îmbătrânește și șoarecii încalecă pe el.
Lupul cioban și capra grădinar.
Lupul cu slugi rămâne flămând.

Lupul d-ai-a are ceafa groasă, că singur își gătește.
Lupul își schimbă părul, dar năravul ba.
Lupul moare de bătrân, dar de rele tot e bun.
Lupul nu caută că oile sunt numărate.
Lupul nu se sperie de blana oii.
Lupul s-a tocmnit cioban la oi și să cânte din cimpoi.
Lupul se îmbracă adesea în blană de oaie.
Lupul te părăște, lupul te judecă.
Lupul tot lup rămâne.
Lupul unde a mâncat mielul, nouă ani cearcă a-și găsi hrană.

M

Mai aibi și coaste, nu doar pânțece.
Mai aproape pielea decât cămașa.
Mai bine cap de pisică decât coadă de leu.
Mai bine două mâncări decât o bătaie.
Mai bine dragoste mai puțină și ajutor mai mult.
Mai bine fără prieteni decât cu prieteni răi.
Mai bine în coliba ta decât în palatul altuia.
Mai bine întreabă de două ori decât să greșești o dată.
Mai bine mai târziu decât niciodată.
Mai bine o zi cocoș, decât o vară găină.
Mai bine puțin și bun, decât mult și rău.
Mai bine să dai decât să capeți.
Mai bine să petreci noaptea în supărarea insultei decât în căința răzbunării.
Mai bine să-ți alunece piciorul decât limba.
Mai bine un măgar care te poartă, decât un cal care te trânteste.

Mai fie și un lup mâncat de oi, nu toate oile mâncate de un singur lup.

Mai întâi gândește și apoi vorbește.

Mai lesne să cioplești pomul decât să faci omul.

Mai mare ocaua decât daraua.

Mai mare peste cei mici și staroste la calici.

Mai mulți se îneacă în băutură decât în apă.

Mai stai, plecare-ai, c-acuși veniși, duce-te-ai.

Mai ușor a zice ba, decât toată ziua na.

Maimuța în aur și purpură, tot maimuță rămâne.

Mama își bate copilul, dar puțin după aceea îl sărută.

Mama-mpunge și eu trag, ce mai iisooră-mi fac.

Marfa să fie bună, că mușteriii nu lipsesc.

Mâna altuia nu te scarpină cum îți place.

Mâna care dă nu se mușcă.

Mâna care nu știe să scrie dă vina pe condei.

Mâna omului tot către el trage.

Mâna risipitorului ca un ciur plin de găuri.

Mândră ca o păuniță, grasă ca o prepeliță.

Mândria vine înaintea căderii.

Mândrului îi stă și Dumnezeu împotriva.

Mângâie copilul numai când doarme.

Mângâierea săracului e moartea.

Mânia e bine să apună odată cu soarele.

Mâța blândă zgârie rău.

Mâța, dacă nu ajunge la slănină, zice că e stricată.

Merele putrede le strică pe cele bune, și nici unul bun nu poate să-l dregă pe unul stricat.

Mergi pe cărare lină și dai drept în tină.

Milă de silă și dor de nevoi.

Milă mi-e de tine, dar de mine mi se rupe inima.

Mincinosul cu de-a sila face musca cât cămila.

Mincinosul este hoț.

Minciuna are picioarele scurte.

Minciuna care face bine e mai bună decât adevărul care face rău.

Minciuna e ca uleiul: plutește pe suprafața adevărului.

Minciuna înflorată e mai bună decât adevărul rău spus.

Minte la nebun câtă vorbă la un pește.

Mirele nu se plânge când mireasa e prea frumoasă.

Măgarul moare de drum lung și prostul de grija altuia.

Muiere tăcută anevoie găsești.

Muierea bună e argint și aur, iar cea rea s-o dai dracului.

Muierea când are pat la nimic altceva nu gândește.

Muierea când lipsește, casa se risipește.

Muierea cu cât îmbătrânește, cu atât mai mult pe tinere le pizmuiește.

Muierea cu ochi frumoși pe toți îi face vioiși.

Muierea curată de miros te-mbată.

Muierea e dracul, numai coarnele îi lipsesc.

Muierea e precum coasa, dacă n-o bați nu te-ascultă.

Muierea fără bărbat, precum carul fără proțap.

Muierea fără bărbat, rău se tăvălește-n pat.

Muierea îmbătrânește, dar pofta nu-i conținește.

Muierea în pat să nu se suie fără bărbat.

Muierea mi-e urâtă, dar zestrea ei mi-i dragă.

Muierea pofteste și la urdă de curcă și la lapte de cuc.

Muierea rea, apa și focul pururea răzbat.

Muierea tânără ca vinul nou fierbe.

Muierea, cât de bună, să n-o slăbești din frâu.

Muierea-n pat și bărbatul sub pat.

Mult e până în Rai, dar până la Iad, doar un gard și ăla-i spart.

Mult nu înseamnă și multe.

Mult o clociși, dar o nimeriși.
Mult pe mult nu strică.
Multă lume-i necăjită, dar mai multă prăpădită.
Multe flori sunt pe pământ, dar nu toate miros.
Multe găște înving porcul.
Multe greșești, multe înveți.
Multe trăiești, multe pătimești.
Multe-am tras și nu m-am ras, nici de asta nu m-oi tunde.
Mulți aleargă la nuntă, dar numai ginerele are folos.
Mulți câini, moartea iepurilor.
Mulți chemați, puțini aleși.
Mulți nerozi pasc vântul.
Mulți văd, puțini pricep.
Munca ne scapă de sărăcie.
Muntele nu are nevoie de munte, dar omul are nevoie de om.
Musca dacă își vâră tot capul în miere, acolo și-l lasă.

N

N-a fost glorie fără invidie.
N-a lucrat nimic și mai stă un pic.
N-a pierdut nimenea norocul să-l găsesc eu.
N-a rupt dracul degeaba opincile până i-a adunat.
N-a văzut nimenea gunoi de pâine.
N-aduce anul ce aduce ceasul, când norocul își schimbă pasul.
N-ai ajuns la gârlă și ți-ai ridicat poalele-n cap.
N-are după ce bea apă și el se scobește în măsele.
Na-ți-o frântă că ți-am dres-o.
Ne ducem la casa cui ne are, că mai bine-i pare.
Neam cu neam trage la ham.

Neam de a noua spiță.
Nebuna de la răstoacă, tot ea cântă, tot ea joacă.
Nebunia din născare niciodată leac nu are.
Nebunii dau mese și înțelepții mănâncă.
Nebunii tulbură apa și înțelepții pescuiesc.
Nebunul bate balta și tot pe el se stropește.
Nebunul n-asudă nici la deal și nici la vale.
Nebunul nu râde de ce vede, ci de ce își aduce aminte.
Nebunul se cunoaște după bătă, prostul după floare.
Nebunul ține lingura și înțeleptul mănâncă.
Nebunului poți să-i îndrugi orice, că el tot ce știe face.
Nedreptatea supără pe omul cinstit.
Negraba și chiverniseala cea bună trec primejdia rea.
Nerăspunsul încă e un răspuns.
Nevoia e mama născocirilor.
Nici cârciumă în pungă, nici parale în drum.
Nici cât ai chiorî un purece.
Nici cât negru sub unghie.
Nici cât să orbească un șoarece.
Nici călare, nici pe jos.
Nici cu vii, nici cu morții.
Nici din câine slănină, nici din cățea smântână.
Nici din câine slănină, nici din tine poamă bună.
Nici el ca dracul, dar nici dracul ca el.
Nici în car, nici în căruță, nici în teleguță.
Nici în Dunăre nu găsește apă.
Nici lapte de la vaca stearpă, nici ajutor de la trândav.
Nici lup între oi, nici oaie între lupi să nu fii.
Nici mărăcinele struguri scoate, nici scaietele smochine.
Nici mârgea neînșirată, nici fată nemăritată.
Nici n-ai cu cine trăi, nici cu cine muri.
Nici nu-i ninge, nici nu-i plouă.

Nici nu-l scoală după boală, nici nu îl lasă să moară.
Nici o apă mai rea decât cea care doarme.
Nici o boală nu-i mai grea ca dorul și dragostea.
Nici o nuntă fără vorbă, nici o moarte fără bănuială.
Nici pădure fără vreascuri, nici om fără cusur.
Nici pe dracul nu-l huli, că nu ști al cui vei fi.
Nici pe sine nu se procopsește, nici pe altul nu folosește.
Nici ploaia îl udă, nici soarele îl arde.
Nici salcia pom de bute, nici nărodul om de frunte.
Nici soarele nu încălzește pe toată lumea.
Nici somn lung fără vise, nici vorbă lungă fără minciuni.
Nici șoarecii nu mănâncă din mâna ta.
Nici toporul fără coadă, nici muierea fără bărbat este
 bună la vreo treabă.
Nici tu capră flămândă, nici tu varză cu multe foi.
Nici tu-n beci, nici eu pe casă.
Nici un lucru nu rămâne nerăsplătit(ă).
Nici un lucru să nu crezi, până cu ochii nu vezi.
Nici un meșteșug nu e rău, doar oamenii sunt răi.
Nici un om fără supărări.
Nici un părinte nu își îneacă copiii.
Nici un proroc nu se cinstește în țara sa.
Nici un rău fără bine.
Nici usturoi n-a mâncat, nici gura nu-i miroase.
Nici când nu-i târziu să înveți.
Nimenea n-o să trăiască lumea să o moștenească.
Nimeni nu este fără greșală.
Nimerește din lac în puț și calcă în străchini.
Nimic nu apasă mai greu ca un secret.
Nimic nu îmbătrânește mai repede ca o binefacere.
Năravul din fire n-are leuire.
Norocu-i după cum și-l face omul.

Norocul din muncă se ivește.
Norocul se-nvârte ca roata.
Nu alerga cu sacul la perele lăudate.
Nu cheltui tot ce ai, că nu știi mâine peste ce dai.
Nu căra apă la fântână.
Nu da binelui cu piciorul, că pe urmă îi duci dorul.
Nu da oaia în paza lupului.
Nu da povață celui care nu ți-o cere, că nu te ascultă.
Nu da vrabia din palmă pe cioara de pe gard.
Nu e bețiv cine bea, ci cel ce se îmbată.
Nu e frumos ceea ce e frumos, ci ceea ce-mi place.
Nu există găină mai scumpă decât aceea pe care o primești în dar.
Nu face porțile mai mari decât casa.
Nu lăsa pe mâine ce poți face astăzi.
Nu măsură pe alții cu palma ta.
Nu poți îndrepta lumea cu umărul.
Nu poți păzi caii după ce ți-i fură hoții.
Nu se ară cu un singur bou.
Nu se aruncă cu pietre decât în pomul cu fructe.
Nu se urăște omul, ci viciul.
Nu te face popă în biserică străină.
Nu te lăsa în puț pe funia altuia.
Nu toate adevărurile se pot spune.
Nu toate femeile cu cheile la brâu sunt gospodine.
Nu trezi câinele care doarme.
Nu umbla cu capu-n traistă.
Nu știu, n-am văzut, nici pe-acolo n-am trecut.
Nu-ți pune mintea cu nebunul.
Nu-i albina ca viespea, cum nu-i cerul ca pământul.
Nu-i face altuia ce nu-ți place să ți se facă ție.
Nu-i frumos cine se ține, ci-i frumos cui îi stă bine.

Nu-i gard fără pârliaz și om fără necaz.
Nu-i pentru cine se pregătește, ci pentru cine se nimereste.
Nu-i pădure fără uscături.
Nu-i toată ziua duminică.
Numai câinii și împărații nu închid ușile.
Numai când moare omul se cunoaște ce-a fost.
Numai cine se ferește de trudă nu asudă.
Numai ciuperci în cap nu mi-au crescut.
Numai c-o lovitură nu cade copacul.
Numai cu cercătura vezi de-i dulce gura.
Numai cu o floare nu se face primăvară.
Numai cu vorba nu se face ciorba.
Numai de nu i-ar muri mulți înainte.
Numai gășca altuia să o fierbi în varza ta.
Numai găinarii stau la pușcărie.
Numai jumătate de picior are minciuna.
Numai la Dumnezeu e dreptate.
Numai la război se cunosc vitejii.
Numai mamă și tată nu poți cumpăra cu bani.
Numai miere zicând, gura nu se îndulcește.
Numai moartea-i fără leac.
Numai mortul nu-și mai schimbă portul.
Numai odată vede nașa cea a finului.
Numai pământul astupă gura flecarului.
Numai popă n-am fost.
Numai proștii se tem de moarte.
Numai un pic nu-i bine.
Numele bun e mai scump ca aurul.
Nu-mi da Doamne cât pot duce.
Nu-mi place pentru că e frumos, ci-i frumos pentru că-mi
place.
Nu-mi vorbi de moșu-tău armăsarul, ci de taică-tău măgarul.

Nu-s toți sfinții deopotrivă.
Nu-ți bate cuie în talpă.
Nu-ți băga ace în călcâie.
Nu-ți da cheile pe mâna altuia.
Nu-ți face staul până n-ai vite.
Nu-ți lăuda singur faptele, că îți pierzi rodul.
Nu-ți vârî capul în roată.

O

O boală vindecă pe alta, când vin una după alta.
O calfă rea niciodată nu găsește scule bune.
O căutătură dulce, la dragoste te duce.
O ceri cu vârî, o dai cu îndesat.
O dă de coadă când ți-e lumea mai dragă.
O făcut cămașa izmene.
O fi, n-o fi, dar s-o nimeri.
O mai fi și la altul pomană, nu numai la mine.
O mână spală pe alta și amândouă obrazul.
O mie de miei pe lup nu-l pot goni.
O mie de vorbe un ban nu fac.
O mie să auzi, dar numai una s-o crezi.
O minciună bine ticluită plătește mai mult decât un ade-
văr.
O moarte tot omul este dator.
O nimeri ca găina oarbă boaba.
O nuia în mână lesne se îndoiaie, dar când sunt mai multe
anevoie se rup.
O plăti lupul oaia cu pielea.
O rândunică nu face primăvara, nici un copac pădurea.
O să mă judec până în pânzele albe.
O să termine și el odată și-odată sacul cu minciuni.

O să-i car la nuntă apă cu ciurul.
O să-ți vină minte, mamă, când mi-o crește păr în palmă.
O scânteie e de ajuns să ardă toată șura.
O trag nu vine, o împing nu merge.
O traistă plină e mai ușor să porți decât una goală.
O turmă și un păstor.
O vacă nu face cireada.
O veni vremea de-apoi, încărcată cu nevoi.
O vorbă bună stinge focul mai curând ca o bute cu apă.
O vorbă i-a scăpat și a fost spânzurat.
O vorbă rea rănește mai mult ca o sabie ascuțită.
O vrei și lănoasă și lăptoasă și cu coada groasă, să vie devreme-acasă?
Oaia aduce nu duce.
Oaia care nu poate să-și țină lâna trebuie tăiată.
Oaia râioasă umple urma toată.
Oaia retrasă de turmă, lupii o iau după urmă.
Oaia să o tunzi, iar nu să o razi.
Oaia, cât de hoată ar fi, nimeni n-o va bănuși.
Oaia-i bună și vie și moartă.
Oaie în piele de lup.
Oaie râioasă cu coada în sus.
Oaspetele nu mănâncă ce gândește, ci mănâncă ce găsește.
Oaspetele și ploaia după trei zile plictisesc.
Obiceiul ușurează povara.
Obrazul subțire cu cheltuială se ține.
Ochi au și nu văd, urechi au și nu aud.
Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte.
Ochii au văzut, ochii să sară.
Ochii care nu se văd se uită.
Ochii deschiși și gura închisă duc la fericire.

Ochii înțeleptului văd mai departe.
Ochii porcului caută tot în pământ.
Ochii săracului sunt în mâinile bogatului.
Ochii stăpânului mai mult spor fac decât mâinile.
Ochii sunt oglinda inimii.
Ochii văd, inima cere, dar e greu când n-ai putere.
Ochiul de cucuvea nu e ca al de iepure.
Ochiul stăpânului e struna slugii.
Ochiul stăpânului îngrașă calul, dar de paie nu se-ngrașă
nici o oaie.
Ochiul stăpânului îngrașă vita.
Omenia este inima omului.
Omenia-i mai scumpă ca avuția.
Omul de viță și de sămânță știe ce-i câinia, dar și omenia.
Omul fără dușmani e ca râul fără bolovani.
Omul nu se bate cu bățul, ci cu cuvântul.
Omul poate povățui pe altul, dar pe sine niciodată.
Omul prost, dacă nu e și fudul, parcă nu e prost destul.
Omul sfințește locul, nu locul pe om.
Omul, ca lumânarea; când luminează, atunci se sfârșește!
Omului sărac nici boii nu-i trag, nici lemnele în foc nu-i ard.
Opinca din piele groasă se face.
Opinci (tălpi) rupte și zile pierdute.
Opincile de la botez îs alea cele mai trainice și mai bune.
Or mâncat trei dintr-un ou.
Ori te poartă cum ți-e vorba, ori vorbește cum ți-e portul!
Orbii și schiopii împotriva s-au pus.
Orbul când dă de perete spune că s-a isprăvit lumea.
Orbul cu ochi nu-i păcat să-l înșeli.
Orbul de noapte nu se îngrijorează și udul nu se teme de
ploaie.
Orbul duce pe orb și amândoi cad în pârau.

Orbului degeaba îi spui că s-a făcut ziuă.
Orele trecute sunt odoare pierdute.
Orfanul, chiar dacă-i bogat, tot orfan îi.
Ori fură, ori ține sacul, e tot hoț.
Ori la unul, ori la o sută, tot o lumânare luminează.
Ori păzești o turmă, ori o nevastă tânără totuna-i.
Ori taci, ori spui ceva mai bun decât tăcerea.
Ori te poartă cum ți-e vorba, ori vorbește cum ți-e portul.
Ori zici Rada baba, ori zici baba Rada totuna-i.
Oricând e tot una cu nicicând.
Oricât de înalt ar fi copacul frunzele tot pe pământ cad.
Oricâtă apă ar bea un pește pe toată o scoate pe urechi.
Oricâte ar păți omul nu se aseamănă una cu alta.
Orice fel de meserie nu e rău omul să știe.
Orice ham nu încape pe orice cal.
Orice lemn își are viermele său.
Orice lucru este bun la timpul său.
Oricine vede muiere, parcă îl lipești cu miere.
Oricum faci așa ți se face.
Orișicât ar fi de mic, e mai mult decât nimic.
Orzul când în copt a dat trebuie secerat.
Orzul îl ară boii și-l mănâncă armăsarii.
Osia când se unge carul nu scârțâie.
Oțetul de dar e mai dulce ca mierea cumpărată.
Oul de azi e mai bun decât găina de mâine.
Oul din sat e mai bun ca cel de acasă.
Oul învață pe găină.

P

Paguba câștig n-o poți face.
Pahar fără fund la masă nu se pune.

Pâine peste pâine nu strică.

Pâinea cât de proaspătă, vinul cât de vechi și nevasta cât de tânără.

Pâinea nu vine singură la tine, trebuie s-o cauți.

Pâinea tăiată nu se mai lipește.

Pâinea uscată zgârie la gât.

Palma de la neam te ustură mai tare ca aia de la străin.

Paltonul unui adevăr are adesea căptușeală minciuna.

Până a geme boii scârțâie carul.

Până a nu intra socotește cum ai să ieși.

Până a se văita fetele se vaită nevestele.

Până acum n-a lucrat nimic și acum stă.

Până ce grasul scade, cel slab de tot cade.

Până ce-a găsit găleata, casa i-a ars și gata.

Până ești nicovală rabdă, iar când ești ciocan lovește cât poți.

Până în pânzele albe.

Până la anul multe căciuli rămân pustii.

Până la anul ori moare măgarul, ori pierе samarul.

Până la Dumnezeu te mănâncă sfinții.

Până la moarte sunt toate.

Până la un cap de ață.

Până nu bați laptele nu iese unt.

Până nu dai cu capul de toți pereții nu te îndrepti.

Până nu faci altuia bine nu-ți face ție rău.

Până nu faci foc nu iese fum.

Până nu încaleci calul nu-i cunoști năravul.

Până nu mănânci cu omul un car de sare nu-l poți cunoaște.

Până nu plouă nu ies ciupercile.

Până nu se răstoarnă carul nu se tocmește drumul.

Până nu te lovești cu capul de pragul de sus nu-l vezi pe
ăla de jos.

Până nu-i șaua calului nu-i vezi rana pe spate.
Până nu-l vei vedea pe cel bun nu-l lepăda pe cel prost.
Până o da de lup arând.
Până o da de pițigoi semănând.
Până o da de vrăbii secerând.
Pe toți să-i ascuți, dar din mîntea ta să nu ieși.
Pe vremea când era bunica fată mare.
Pentru cei buni, binefacerea este împrumut, pentru cei răi
este pomană.
Pentru cel care înțelege, ajung puține cuvinte.
Pentru unii mumă, pentru alții ciumă.
Piatra când se rostogolește, multe pietre ia după ea.
Piatra care nu se mișcă din locul ei prinde mușchi.
Piatra ce o arunci spre capul altuia va cădea în capul tău.
Piatra ce se rostogolește nimica nu dobândește.
Piatra la deal nu merge.
Piatră moale anevoie găsești.
Pică pară mălăiață în gura lui Nătăfleață.
Picătură cu pic, pic, gârlă-ți face și nu mică.
Picăturile îndesate găuresc și piatra.
Picioarele nu-l mai țin și tot strigă: adu vin!
Picioarele să-ți roadă pragul învățătorilor.
Pier cu tine, pier fără tine.
Pietrei rotunde din vârful dealului puțină urnire îi trebuie.
Pilda rea strică obiceiurile bune.
Pirul rău crește și neînsământat.
Pisica cu clopoței nu prinde șoareci.
Pisica se învață de mică cum se prind șoarecii.
Pitulicea la luptă să nu cheme pe vultur.
Pleacă după lemne de foc și vine cu busuioc.
Plecai să tocmesc, dare-ar Dumnezeu să nu gălesc.
Plete lungi și minte scurtă, judecată mai măruntă.

Plin de bani ca broasca de pene.
Plopul e destul de mare, dar pe dânsul poame n-are.
Păsările se prind de picioare și oamenii de vorbe.
Pomul se îndreaptă de mic.
Porțile vechi nu se închid bine.
Precum la haine molia, așa la bărbat femeia rea.
Prieten bun, poarta raiului.
Prieteni noi să-ți faci, dar de cei vechi să nu te lași.
Prieteni și cărți să ai puțini, dar buni.
Prietenia crește, vizitând prietenii, dar mai rar.
Prietenii prietenilor noștri sunt prietenii noștri.
Primul pas spre bine este acela de a nu face rău.
Prin muncă și stăruință, vei ajunge la dorință.
Proasta se duce la moară și se-ntoarce cu grăunțele-n poală.
Prost grădinar cel ce culege cu rădăcină cu tot.
Prost se naște, prost crește, prost moare.
Prostia are de mamă fudulia.
Prostia din născare, leac n-are.
Prostul când îl bagi în seamă se înalță-n sus de-o palmă.
Prostul crede pe oricine mai prost decât el.
Prostul cu prost când trăiește lesne se îngăduiește.
Prostul dacă nu-i fudul parcă nu e prost destul.
Prostul este ca orbul când dă de perete.
Prostul face ce vede și ce aude crede.
Prostul încearcă gărla în glumă și se îneacă dinadins.
Prostul întâi vorbește și pe urmă gândește.
Prostul se bagă în frunte, cumintele stă de-o parte.
Prostul se cunoaște după vorbă și șiretul după ochi.
Prostul taie copacul ca să-i mănânce rodul.
Prostului doar mintea-i lipsește.
Prostului nici să-i faci, nici să-ți faci.
Prostului nu-i stă bine dacă nu e și fudul.

Prostului zi-i că-i prost, că se supără.
Proverbul l-a născut omul priceput.
Pui migdale porcului și el spune că e ghindă.
Puiul, chiar de drac, și tot e frumos.
Pune oala la foc, c-am aflat un iepure într-un loc; trage
oala-n sus, că iepurele s-a dus.
Pune paznic mâța la lapte.
Pune-ți peticul după cum ți-e și sacul.
Punga altuia e mai mare.
Punga i-a făcut păianjen la gură.
Punga în care banii nu sună nici de petice nu-i bună.
Punga mică tot în cea mare ajunge.
Pune mâna, și o să pună și Dumnezeu mila!
Pușca goală sperie doi urși.
Pușca, femeia și calul nu se împrumută.
Pute locul pe unde umblă.
Puțin și des, mult face.
Puține cuvinte și isprăvi mai bune.
Puțini suie, mulți coboară.
Puțini oameni știu să fie bătrâni.

R

Rabdă când ești slab.
Rabdă inimă și taci că tu toate mi le faci.
Rabdă inimă și taci ce-ai făcut să nu mai faci.
Rabdă parcă e de fier și-i crapă ochii de ger.
Rabdă suflete cât poți nu-ți da taina către toți.
Rabdă sufletele și la bine și la rele.
Rabdă un ceas și-oi trăi un an.
Racul nu-și schimbă mersul.
Râde ciob de oală spartă.

Râde ciocanul de nicovală.
Râde dracul de porumbel negru și pe el nu se vede.
Râde om de om și dracul de toți.
Râde rața de baltă și baba de fată.
Râde surdul de șchiop și-amândoi nu au noroc.
Râde și leagă, plânge și dezleagă.
Râde și purcica-i moartă în coteț.
Râde Tanda de Manda.
Râde, dar nu-i râsul lui.
Râioșii nu se scarpină decât între ei.
Rana ce nu se vede, aceea-i mai grea.
Râzi de mine, dar uită-te și la tine.
Rana dacă se deschide, anevoie se închide.
Rana de cuțit se vindecă repede, dar cea de la inimă nici-
odată.
Rana se vindecă, dar semnul rămâne.
Rana veche ușor sângerează.
Rar are numai unul dreptate și atunci greu și-o câștigă.
Rar se văd și nu se pupă.
Rara întâlnire e mai cu iubire.
Rarul umple carul, desul umple desul.
Rasa nu te face călugăr.
Râsul e frate cu plânsul.
Rața sălbatică nu se domesticește.
Rața-n baltă și fulgii pe apă.
Râul cel mic când se varsă în cel mare își pierde numele.
Râul lin are apa adâncă.
Râul lin te îneacă mai iute.
Răbdarea are și ea marginile ei.
Răbdarea e bună la necaz.
Răbdarea e cea mai bună doctorie.
Răbdarea te trece marea.

Răbdarea-i din rai.
Răchita e mică, dar face umbră deasă..
Rădăcina e amară, dar roadele-s dulci.
Rădăcina ține ramurile, iar nu ramurile rădăcina.
Răsare soarele toate zilele, dar nu se vede mereu.
Răspunsul blând înlătură mânia.
Răstoarnă pământul cu josul în sus.
Rău când chiorul pierde un ochi.
Rău ciocan a fost ăl de te făcu.
Rău cu rău se vindecă.
Rău cu rău, dar mai rău fără rău.
Rău de vei semăna, mau rău vei secera.
Rău e când plâng părinții.
Rău faci, rău găsești.
Rău la deal și greu la vale.
Rău la deal, rău la vale, când greul e pe spatele tale.
Rău mâncai,/ Bine mă săturai,/ Nici nu fuse,/ Nici n-a-
junse,/ Dacă mai era tot nu strica.
Rău te folosești cu sumanul altuia.
Rău te hrănești cu mâncarea din traista altuia.
Răul ce și-l face omul singur nimeni n-ar putea să i-l facă.
Răul nu rămâne nepedepsit.
Răul nu trebuie răsplătit cu rău.
Răul se face mai lesne decât binele.
Răul vine iute, binele încet.
Ridică nămeții din fața casei tale și nu te griji de bruma
de pe casa vecinului tău.
Roagă-te lui Dumnezeu și muncește tot mereu.
Roagă-te pentru oricine, ca să-ți dea și ție.
Rodul după sămânță se cunoaște și pasărea după ou.
Roiul care matca părăsește ușor se prăpădește.
Roțile se aleargă una pe, alta și nu se ajung niciodată.

Rubedenia la rubedenie trage.
Ruda cea mai bună e banul ce-l ai în mână.
Ruda la vreme de nevoie se cunoaște.
Ruda păcătosului n-ajunge la cer.
Rufele murdare se spală în familie.
Rugăciunea bețivului nu ajunge departe.
Rugina moale roade fierul tare.
Rumegă vorba, ca oaia iarba.
Rupe mâța-n două.
Rușinos, dar sănătos.
Rușinosul roade osul.

S

S-a ales și el primar, satul s-a umplut de-amar.
S-a călugărit de mult motanul.
S-a dat jos din pat cu piciorul stâng.
S-a descurcat ca curca-n crengi.
S-a dus baba cu colacii.
S-a dus bou și s-a întors vacă.
S-a dus câine surd la vânat.
S-a dus de la moară la râșniță.
S-a dus înainte de-ai bate ceasul.
S-a dus la păscut după viței și s-a întors cu bobocei.
S-a dus la vânătoare cu pușca goală.
S-a dus oaie și s-a întors porc sălbatic.
S-a dus omul la colac și a primit un ciomag.
S-a dus să-și vadă moartea cu ochii.
S-a făcut agurida miere.
S-a făcut negustor cu trei căpățâni de usturoi.
S-a făcut oale și ulcioare.
S-a găsit Păcală cu Tândală.

S-a hrănit cu capete de raci.
S-a iuțit tărăța în borș.
S-a îmbătat căciula mea și capul de-abia, de-abia.
S-a înăcrit ca borșul.
S-a încurcat ca craca-n lemne.
S-a încurcat pânda.
S-a înfoiat ca varza și îngâmfat ca barza.
S-a întâlnit foamea cu setea.
S-a întâlnit Tanda cu Manda.
S-a întâlnit tusea cu junghiul.
S-a întovărășit chelul cu râiosul.
S-a învățat dezbrăcat și-i ie rușine îmbrăcat.
S-a jurat pe vin să nu mai bea rachiu.
S-a mâniat ca văcarul pe sat.
S-a mâniat găina pe tărățe.
S-a mâniat Neagu pe sat și trei zile n-a mâncat.
S-a mâniat văcarul pe sat și oamenii nu știu nimic.
S-a nădușit sub limbă.
S-a născut în zodia veseliei.
S-a plimbat o săptămână și a plâns o sută de ani.
S-a pornit ca surda la joc.
S-a potrivit ca nuca în perete, ca mireasa la moară și ca musca-n lapte.
S-a pus ca găina în mijlocul grămezii.
S-a rezemat de gardul putred.
S-a săturat soacra de poame acre.
S-a scremut muntele și a născut un șoricel.
S-a sculat cu fața la cearșaf.
S-a spânzurat ca dracul în cânepă.
S-a spulberat făina din covată.
S-a strâns funia de țaruș.
S-a strâns rânced lângă muced.

S-a suit dracul pe casă.
S-a suit la cusca-n pat.
S-a suit scroafa-n copac.
S-a trecut iarba de coasă și lelița de frumoasă.
S-a umplut de brânză ca broasca de păr.
Sabia are două tăişuri.
Sabia de aur taie mai tare decât aia de fier.
Sabia vrăjmaşului e lungă.
Sac fără fund e omul de rând.
Sacul cu două guri nu-l poți umple.
Sacul din care tot iei și nu pui lesne se golește.
Sacul gol nu stă în picioare.
Sacul popii e fără fund.
Sacul risipitorului n-are fund.
Sacul spart nu se umple nicicând.
Sacul zgârcitului n-are gură.
Să ai mândria cuvenită meritelor.
Să cumperi şaua după cum e calul.
Să dai cu banița și să scoți cu lingura.
Să faci din țanțar armăsar.
Să i se urască cu binele.
Să nu mergi contra curentului.
Să nu știe stânga ce face dreapta.
Să semeni cu furnica la muncă, cu iepurele la somn și cu
câinele la credință.
Să știi mult, să spui puțin.
Să-ți faci iarna car și vara sanie.
Să-ți pară ziua ceas și ceasul, clipă.
Săgeata aruncată asupra unui drept se întoarce asupra
aruncătorului.
Sărac fără răbdare, candela fără untdelemn.
Sărută mâna pe care nu poți s-o muști.

Sângele apă nu se face.
Schimbarea stăpânilor, bucuria nebunilor.
Se atrage ura făcând bine ca și rău.
Se dă de ceasul morții.
Se dă sfântă ca o cheie de biserică.
Sfârșitul laudă începutul.
Sfatul după faptă e manta după ploaie.
S-o procopsi când i-o crește păr în palmă și-ntre dește.
Soacră, soacră, poamă acră, de te-ai coace, cât te-ai
coace, dulce tot nu te-ai mai face.
Soarele că-i soare și tot nu poate încălzi pe toată lumea
în același timp.
Socoteala de-acasă nu se potrivește cu cea din târg.
Spală-mi cojocul, dar nu-l uda.
Spânul lesne se bărbierește.
Sparge nuca dacă vrei să-i mănânci miezul.
Spicul încărcat e aplecat, ăl gol e ridicat.
Spre bine când apuci așa trebuie s-o duci.
Spun nucile că rodul lor sunt migdale.
Spune adevărul și ți se va sparge capul.
Spune cu cine te însoțești și-ți voi spune cine ești.
Spune la minciuni de fug prin casă.
Spune-mi cu cine mergi și-ți voi spune ce plătești.
Steagul zdrențuit face cinstea oastei.
Stai mămăligă să te mănânc.
Stână de porci nu se face.
Stă ca troaca peste gard.
Stă mortul la căpătâiul bolnavului.
Stă satu-n gura lui.
Stăpân nu poți ajunge mereu, dar slugă întotdeauna.
Stăpânește vorba până începi a vorbi.
Steagul cel mai zdrențuit, cinstea oastei.

Stinge focul cu paie.
Stomacul ca moara, când n-are ce măcina atunci se strică.
Stomacul cel tare și pietre mistuiește.
Straiul nou cu bumbii vechi sună rău la urechi.
Strânge bani albi pentru zile negre.
Străinului și săracului dă-i cât poți, totdeauna; căci și tu
poți ajunge la fel.
Sunt greșeli ce pot fi iertate.

Ș

Șade ca dracul în cânepă.
Șade într-o sută de cojoace și tot spune că-i e frig.
Șapte ape-n chisăliță și o mână de tărăță.
Șapte fete, nouă vedre și le arde gâtul de sete.
Șapte lei suta de raci și pescarii tot săraci.
Șapte pite și-un pitoi și-un cățel de usturoi.
Șapte poște și-un popas.
Șarpe cu cap de muiere.
Șarpele cât de mult îl vei mângâia, tot te va mușca.
Șarpele de casă mult venin lasă.
Șarpele nu-și arată niciodată coada înainte.
Șarpele se prinde cu mâna nebunului.
Șarpele se sperie și de pielea lui, când o vede spânzurată.
Șarpele, când îl doare capul, iese la drum.
Șchioapa te scutește de horă.
Șchiopătura oilor, bucuria lupilor.
Șchiopul sare plopul.
Școala face omul om și altoiul pomul pom.
Șede ca un țap logodit.
Șede cu ochii în podele și așteaptă să-i cadă stele.
Șede cu punga în drum.

Sede hârbul în drum și râde de oala spartă.
Sede pe brânci ca câinele la stână.
Sede pe măgar și-l caută.
Sede și norocu-i crește.
Sederea-i neaverea, odihna rugina.
Șezi azi, șezi mâine, lucrul tot pe loc rămâne.
Șezi că ți se răcește locul.
Șezi la masă, dacă ți-ai adus de-acasă.
Și apa se gată, câteodată.
Și azi și mâine, în urmă tot nimic nu rămâne.
Și broasca e mică, dar face gura mare.
Și broasca întinde laba să i-o potcovească.
Și broasca se vaietă când e cald.
Și câinele iese din iarnă, dar numai pielea lui știe cum.
Și calul fain se-mpiedică.
Și capul de împărat tot cu sabia e tăiat.
Și cei înțelepți smintesc.
Și cel mai tare stejar la topor se pleacă.
Și coada securii face rău pădurii.
Și cu o floare și cu zece primăvara tot se trece.
Și cu oile toate și cu lupul prieten nu se poate.
Și cu porc gras în bătătură și cu slănină în pod nu se poate.
Și cu vârf și îndesat.
Și de e glumă nu e bună.
Și făină și aluat, tot împrumutat.
Și fără cap și fără picioare.
Și fiara cea mai crudă cinstește neamul său.
Și firul de păr își are umbra sa.
Și furnica are mânie, cât e de mică
Și iute și bine nu se poate.
Și la cuptorul mic se face foc mare.

Și la pene și la cuib, ca pupăza.
Și lupul are o meserie, că șade în deal la vie și învață
croitorie.
Și lupul iese afară din pădure de foame.
Și lupul oaia cu clopot o prinde întâi.
Și marea are fund.
Și măgarul are patru picioare, dar nu e cal.
Și măgarul câteodată binișor se poartă.
Și merele frumoase pot fi viermănoase.
Și minciuna e vorbă, dar vremea descoperă adevărul.
Și minciuna prinde loc.
Și moșului îi plac toate, dar să le roadă nu poate.
Și nespălații se încălzesc la soba altă.
Și omătul e bun la vremea lui.
Și para cea mai frumoasă poate să fie viermănoasă.
Și păianjenul țese pânză, dar nu se fac haine din pânza lui.
Și pentru calul șchiop se găsește surugi.
Și pisicii îi place peștele, dar când trece puntea închide
ochii.
Și pitulicea e mică, dar printre păsări e voinică.
Și porcul mănâncă jirul, dar nu se poate urca în fag după el.
Și râma, când o calci, ridică capul să te muște.
Și răul câteodată prinde bine la ceva.
Și sărac și nesupus, umblă cu nasul pe sus.
Și sfântul ca să-ți ajute îți cere să-i aprinzi candelă.
Și stafida e uscată, dar dulceața ei nu și-o pierde.
Și stejarul e mare, dar poamele lui nu-i plac decât porcului.
Și urâtul pare frumos unora.
Și vânturile, la vremea lor, sunt trebuincioase.
Și-a bătut un cui în talpă.
Și-a dat lelea peste bărbat.
Și-a dat mult de pomană.

Și-a dezlegat sacul minciunilor.
Și-a făcut cuib în cuibul altuia.
Și-a făcut nasul mătură.
Și-a găsit dracul capacul.
Și-a găsit hârbul capacul, tigva dopul și lelea bărbatul.
Și-a găsit icoană să se închine.
Și-a găsit mireasă ca preoteasa glasul al șaptelea.
Și-a găsit vremea a țese pânza.
Și-a ieșit din brazdă.
Și-a întors chepengul pe dos.
Și-a luat hamul și praștia.
Și-a mâncat credința ca țiganul biserica.
Și-a mâncat lumânarea cu feștilă cu tot.
Și-a mâncat norocul fript.
Și-a mâncat omenia cu lingura.
Și-a mâncat rușinea cu mămăligă.
Și-a nimerit coasa gresia.
Și-a pierdut calendarul.
Și-a pierdut cinstea ca mâța la oala cu smântână.
Și-a pierdut cumpătul ca găina cumpătul.
Și-a pierdut cumpătul precum calul umbletul.
Și-a pus dracul coada pe el.
Și-a pus fân în ciubote.
Și-a rupt dracul opincile.
Și-a trăit traiul, și-a mâncat mălaiul.
Și-a uitat anii.
Și-a uitat Dumnezeu de el, numai Dracul îl ține în slavă.
Și-a uitat și zilele.
Și-a vărsat mălaiul.
Și-n mămăligă caută spini.
Șiretul pe șiret cunoaște.
Șoapta cât ciubota, de aude cumătra.

Șoarecele a mâncat anafură și s-a făcut liliac.
Șoarecele cu o singură gaură, lesne cadă pradă pisicii.
Șoarecii când au pace cu pisica se primejduiesc bucatele.
Șofran nu poți găsi în orice băcănie.
Șofranul nu-i păsulă.
Șoptește-i surdului dacă vrei să nu te audă nimeni.
Știe carte ca un cal de poștă.
Știe carte până la genunchi.
Știe carte până la genunchiul broaștei.
Știe Dumnezeu al cui e sacul cu făină și podul cu slănină.
Știe el unde doarme peștele.
Știe mocanul ce e șofranul?..
Știe moșul ce are în traistă.
Știe numai Dumnezeu și vaca.
Știe și la deal și la vale.
Știe vlădica pe cine popește.
Știe vorbe să îndruge, parcă tot la țâță sugе.
Știi când pleci, dar nu știi când te întorci.
Știința e putere.
Știu că mă mărit la vară, dar mie îmi trebui deseară.

T

Tace ca porcu-n păpușoi.
Tânăr lângă tânără, ca paiele lângă foc.
Timpul care a trecut nu se mai întoarce.
Timpul e dascălul cel bun, fiindcă el ne-nvață de toate.
Timpul pierdut nu se mai întoarce.
Tăcerea e ca mierea și vorba dulce mult aduce.
Toți se plâng de lipsă de bani, dar de lipsă de minte, ni-
meni.
Tot bogatul e om de treabă și grasul om frumos.
Tot începutul are și sfârșit.

Tot începutul e greu.
Tot pățitu-i priceput.
Trei frați, trei fortărețe.
Trăiește în propria sa singurătate spirituală, unde nu
există nici laudă, nici reproș.
Trăind, omul, când și când, află ce nu-i dă prin gând.
Trăsnetul te sperie, dar ploaia te pune pe fugă.
Tu aduci prietenul în casă, el se suie pe masă.
Tu cânti ca cucu, eu urlu ca lupul.
Tu ce-i cânti, el ce-ți descântă.
Tu îl tragi la masă și el se vâra sub masă.
Tu mori după mine și eu n-am habar de tine.
Tu mori și mireasa-și pune flori.
Tu spui că-mi vrei binele și mă înțepi ca albinele.
Tu stai să-l înveți de bine și el te învață pe tine.
Tu știi una, două, eu știu până la nouă.
Tu umbli să-l împlânzești și mai rău îl îndrăcești.
Tu-i ceri să-ți numere toate și el dator te mai scoate.
Tu-i dorești de bine și el dă în tine.
Tulbură apa ca să pescuiască.
Tunde oaia dar nu-i lua și pielea.
Tunsul lesne se piaptână.
Turma fără câine o mănâncă lupul.
Turma merge după berbec.
Turma nu stă într-o oaie.
Turuie ca moara fără apă.

T

Țandăra nu sare departe de trunchi.
Țânțarul crede că el duce carul.
Țânțarul cu cântări te sărută.

Țânțarul pișcă armăsarul.

Țânțarul, cât de mic, c-o mușcătură și pe leu îl doboară.

Țăran de la țară cu limba amară.

Țărână ești și în țărână te vei întoarce.

Țăranu-i ca răchita, unde-l pui acolo se prinde.

Țăranul muncește tot anul ca să capete banul.

Țăranul muncitor e vestit ca domnitor.

Țăranul nu știe ce-i șofranul, dar nici târgovețul ce-i pădurețul.

Țărănimea e talpa casei.

Ți s-a încărcat carul, s-a umplut paharul.

Ți-a împuiat vulpea în grădină, să nu mai tragi nădejde la pui de găină.

Ți-ai găsit floarea să-i iei mirosul.

Ți-e drag cu doi pești în oală și cu coadele afară.

Ți-e milă de dracul și el scoate coarnele la tine.

Țiganul când a ajuns la mal atunci s-a înecat.

Țiganul mănâncă când are, românul când îi e foame și boierul când vrea bucătarul.

Ți-i rușine vai de tine, te-ai făcut toată ca o curcă plouată.

Ține capra de coarne și jură că-i șută.

Ține capra și-l împunge, iar altul stă și o mulge.

Ține ce ai mână și n-alerga după minciună.

Ține cea și trage hăis.

Ține de urât și de sete.

Ține leul de urechi.

Ține sacul până capeteți purcelul.

Ține-te mare cât ai mălai în căldare.

Ține-te numai de una nu sări din una-ntr-alta.

Ține-te să nu te spargi.

Ține-te Stane, că-i noaptea mare.

U

Udă întâi grădina ta și de-ți mai rămâne, udă-i-o și vecinului.

Ulciorul nu merge de multe ori la apă.

Ulița lungă te face fără pungă.

Un cuvânt binevoitor este ca o zi de primăvară.

Un nebun aruncă o piatră-n baltă și zece înțelepți n-ajung s-o scoată.

Un nebun întreabă și zece înțelepți nu-i pot răspunde.

Un necaz abia îl trece și vin în locul lui zece.

Un nume cinstit e o comoară neprețuită.

Un singur dușman e destul să dărâme casa la care au lucrat o mie de prieteni.

Un tată poate să hrănească zece fii, dar zece fii nu pot să hrănească un tată.

Una vorbim, bașca ne-nțelegem.

Unde ți-e gândul, acolo ți-e și capul.

Unde dai și unde crapă.

Unde dă mama, carnea crește

Unde e mult câștig, e și pagubă multă.

Unde nu e pisică, șoarecii steag ridică.

Unde nu-i cap, vai de picioare.

Unde omul se mulțumește, acolo raiul se găsește.

Unde sunt broaște, trebuie să fie și lac.

Unde sunt două cumnate, rămân vase nespălate.

Unde vede muiere, parcă îl lipești cu miere.

Unde vulpea nu ajunge, zice că-i ajunge.

Unde-a dus mutu' iapa, călugăru' baba și surdu' roata.

Unde-i miere, acolo-s și muște.

Unde-s doi, puterea crește și nevoia nu sporește.
Unge osia să nu scârțâie carul.
Unii mușcă din lămâie și altora li se strepezesc dinții.
Unii numai te întreabă și alții cască guri degeabă.
Unii sapă și muncesc și-alții beau și chefuiesc.
Unii se aleg cu folosul și alții doar cu ponosul.
Unii vorbesc ce știu și alții știu ei ce vorbesc.
Unul face și-altul trage.
Unul gol, altul zdrențăros, nu-ți sunt de nici un folos.
Unul trece, altul vine, ce folos că n-ai cu cine?
Ura este o mânie înrăită.
Ura este oarbă.
Usucă-te rufă în cui, că altă nădejde nu-i.
Ușa deschisă pe oricine primește.
Ușor e de câștigat, greu e de păstrat.

V

Vaca bună se vinde din staul.
Vacă pe vacă se linge și porc pe porc se scarpină.
Vai de casa cu mulți stăpâni!
Vai de moarte fără răs și de nuntă fără plâns.
Vai de târla fără câini și de casa fără stăpâni.
Vai de târla fără câini și de casa fără stăpâni.
Vânt seamănă și negură seceră.
Vântul atâță focul și vorba vrajba.
Vântul adună norii și tot el îi risipește.
Vara-ntins la umbră doarme și iarna moare de foame.
Vechiul când îl tot cârpești, mai mult ața prăpădești.
Vezi bârna din ochiul tău și apoi paiul din ochiul altuia.
Vezi mama, apoi ia fata.

Viața tihnită ca o fată-mpodobită.
Vicleanul făgăduiește, nebunul trage nădejde.
Vin' la mama să te vază, să-ți dea un cocean de varză.
Vinde cu toptanu' și ia banii la anu'.
Vino necazule, dar vino singur!
Vinul e dat să-l bea voinicii și nu toți zăbăucii.
Vinul fără lăută, ca o gură mută.
Vinul, țuica, cui îi place, n-are cu ce să se-mbrace.
Văd binele, îl aprob, dar urmez ce-i rău.
Văd eu pe ce scândură calcă.
Văzut-ai mâtă legată la cap și om cuminte când e beat?
Voi dansa după muzica ta.
Voinic la danț și la război în șanț.
Voinic tânăr, cal bătrân, greu se-ngăduie la drum.
Vorba bună mult adună.
Vorba bună puțin răsună; vorbea rea, o duce vestea.
Vorba de om sărac nimeni n-o ascultă, fie cât de scumpă.
Vorba din gură ți-a ieșit, mai bine-ai fi tușit.
Vorba dulce mult aduce.
Vorba dulce oase frânge.
Vorba multă, sărăcia omului.
Vorba-și are vremea ei, dar nu să o trântești când vrei.
Vorbe puține, iată podoaba unei femei.
Vorbele cele ferite, în piață auzite.
Vorbele sunt femei, faptele sunt bărbați.
Vorbește ca surda-n clacă.
Vorbește puțin, ascultă mult.
Vorbește vorba îngânată, parcă i-e gura încleiată.
Vorbi și nea Ion, că e și el om.
Vrabia cu mei se prinde și tot de pui se vinde.
Vream să cad, bine că mi-ai făcut vânt.
Vrednicia fără înțelepciune e ca frumusețea fără ochi.

Vrednicia omului se cunoaște după port.
Vremea vinde, nevoia cumpără.
Vremea vremuieste, floarea se păleşte.
Vulpea când n-ajunge la struguri zice că sunt acri.
Vulpea moartă-n drum de-o vezi, tot nu-ți vine să o crezi.
Vulpea nu se teme de vânătorul care se laudă seara.
Vulturul nu vânează muște.

Z

Zace de lingoare și nimica nu-l doare.
Zestrea șade în ladă și el cu sluta pe vatră.
Zgârcitul are două mâini: una cu care ia și alta cu care nu
vrea a da.
Zgârcitul mai rău păgubește și leneșul mai rău obosește.
Zgârcitul numai stângă are, dreapta îi e uscată.
Zgura din fier bun se face și se-aruncă să se calce.
Ziceți multe și mărunte, ca și babele cărunte.
Zidul are urechi și gardul proptele.
Zilele omului sunt ca florile câmpului.
Ziua bună multă vreme nu ține.
Ziua bună se cunoaște de dimineața.
Ziua mănâncă colaci și noaptea umblă după draci.
Zvârli cu bățul după câine și nimeresti un popă.

ZICĂTORI

A alerga ca un cal de poștă.
A bate câmpii.
A bate toba-n târg
A cădea din lac în puț.
A căra apă cu ciurul.
A crește ca din apă.
A da cărțile pe față.
A da cu căciula-n câini
A da din colț în colț.
A da ortul popii
A da cinstea pe rușine.
A descoase pe om.
Adio și-un praz verde!
A face capul calendar.

A face pe cineva cu ou și cu oțet.
A face zâmbre.
A fi mână spartă.
A-i arde călcâiele.
A-i crăpa obrazul de rușine.
A umbla după potcoave de cai morți.
Ba e albă, ba e neagră.
Ban la ban trage.
Barbă lungă, minte scurtă.
Boală lungă, moarte sigură.
Boieru-i tot boier.
Brânză bună în burdof de câine.
Ca la noi la nimeni.
Calcă de două ori într-un loc.
Călătorulu-i șade bine cu drumul.
Când m-i vedea ceafa.
Cât ai îmbuca o dată.
Cât ai arunca securea.
Ce-am avut și ce-am pierdut.
Ce-i în mână nu-i minciună.
Crescut la țaruș.
Dacă n-ai azi, ai mâine.
Dacă nu curge, pică.
D-aia n-are ursul coadă.
Darul nu-i cu carul.
Dă nas lui Ivan, că se suie pe divan.
De la mână până la gură.
Din stejar, stejar răsare.
E bătut în cap.
E ca vita, doar că nu paște.
E scump la tărățe și ieftin la mălai.
Face haz de necaz.

Fără dor, lacrimi nu ies.
Femeia a îmbătrânit pe dracu.
Fiecare-i dator cu-o moarte.
Fiecare le știe pe-ale lor.
Fiecare trage spuza pe turta lui.
Frica păzește via.
Gând la gând cu bucurie.
Gol pușcă.
Gros la obraz.
Hârtia multe rabdă.
Hoț de hoț se teme.
Hoțul cu-un păcat, păgubașul cu-o mie.
Hoțul neprins, negustor cinstit.
I-a apus steaua.
I-a trecut făina prin traistă.
I-a venit apa la moară.
Îi bate vântul prin traistă.
Îi bei apă din gură.
Îi lipsește o doagă.
Încearcă marea cu degetul.
Întrebarea moarte n-are.
Între ciocan și nicovală.
Jarul din cenușă te arde rău.
Joacă după cum îi spun alții.
Jupâneasa ține casa.
La așa cap, așa căciulă.
La el se află pâinea și cuțitul.
L-a îmbrobodit.
L-a luat gura pe dinainte.
L-a pus cu botul pe labe.
Lasă-mă să te las.
La Sfântul Așteaptă.

La tot răul, un bine.
Lup îmbrăcat în blană de oaie.
Mai aproape pielea decât cămașa.
Mai bine cu vorba decât cu parul.
Mai bine cere decât să furi.
Mai mare daraua decât ocaua.
Mai știi de unde sare iepurele!
Mănânci răbdări prăjite.
Minciuna are picioarele scurte.
Minte de îngheață apele.
Mortul de la groapă nu se mai întoarce.
N-ar fi lup de n-ar fi oi.
N-are ușă la bordei.
Na-ți-o bună că ți-am frânt-o!
Nepoftitul nu are scaun.
Nici călare, nici pe jos.
Nimeni nu e ușă de biserică.
Norocul e spart în fund.
Norocul nu stă în drum.
Nu încerca marea cu degetul!
Nu e pomană în fiecare sâmbătă.
Nu linge unde-ai scuipat!
Nu sta, că-ți stă norocul!
Nu strica orzul pe găște.
Nu-și știe lungul nasului.
Nu te-ntinde că te rupi!
Nu-ți băga în cârd cu dracul!
Nui zice *hop* până n-ai sărit!
Obraznicul mănâncă praznicul.
Ochii care nu se văd se uită.
Ochiul stăpânului îngrașă vaca.
O dată moare omul.

Om cu dare de mână.
Omul când n-are de lucru, își face.
Omul inimos, ca un soare luminos.
Omului sărac, nici boii nu-i trag.
Parcă ți-a ieșit un sfânt din gură.
Parcă ți s-au înecat corăbiile.
Paște iarba pe care o știi.
Păcatul recunoscut e iertat pe jumătate.
Până nu bați laptele, nu se face unt.
Pică pară mălăiață în gura lui Nătăfleață.
Porcul nu se îngrașă în ajun.
Prinde orbul, scoate-i ochii.
Pute locul sub el.
Râde ciob de oală spartă.
Românul nu pierе.
S-a făcut oale și ulcele.
Satul arde și baba se piaptână.
Să se aleagă grâul de neghină.
Scumpul mai mult păgubește.
Soare cu dinți.
Surdul nu aude, dar le potrivește.
Și-a trăit traiul, și-a mâncat mălaiul.
Și-a tăiat craca de sub picioare.
Și sătul, și cu bani nu se poate.
Știi când pleci, dar nu știi când te întorci.
Taci tu, să zic eu!
Tăcerea e dulce ca mierea.
Teme-te de apa limpede nu de apa turbure!
Timpul înseamnă bani.
Toamna se numără bobocii.
Tot pățitu-i priceput.
Tot răul spre bine.

Trage targa pe uscat.
Trai pe vătrai.
Țara e plină de nevoi și vulturii fură miei.
Țiganul când s-a văzut împărat, pe tată-său l-a spânzurat.
Țăranul paște vaca și arendașul o mulge.
Țin-te, pânză, nu te rupe!
Uită de la mână pân' la gură.
Umblă ca în târgul lui Cremene.
Umblă ca o oaie capie.
Umblă noaptea ca liliecii.
Umblă să se cârpească și mai rău se rupe.
Una bună, șapte rele.
Unde dă mama crește.
Unde dai și unde crapă...
Unde-i minte multă-i și prostie.
Unde nu-i cap, vai de picioare.
Unde nu intră soarele întră boala.
Unu' te trimite de la Ana la Caiafa.
Vaca bună se vinde din grajd.
Vaca rea dă cu piciorul când umpli găleata.
Vai de satul fără câini!
Vai de oaia care nu știe să-și poarte lâna!
Va veni apa și la moara noastră.
Vinovatul mai mare gură face.
Vinul nu se face apă.
Vorba fără glume, ca mâncarea fără sare.
Vorbă să fie!
Vrei nu vrei, bea Grigore agheazmă.
Vulpea numai găini visează.
Zeamă lungă, să se-ajungă.
Zece deștepți nu pot dezlega ce înnoadă un prost.
Zgârcitul e mereu sărac.

Zic eu una și tu zece!
Zi-i tu numele și eu ți-l spun!
Zilele nu intră în sac.
Zilele omului sunt numărate.
Ziua lucrează, și noaptea dormi!

Index tematic pentru ghicitori

Agricultură: 111; 378; 390; 394; 443;
Alimente: 43; 74; 124; 126; 271; 273; 275; 290; 302; 414; 445; 447;
Anatomie: 34; 59; 172; 175; 177; 182; 184; 187; 188; 191; 192; 193;
194; 195; 197; 198; 205; 207; 209; 258; 334; 474;
Anotimpurile: 68; 87; 103; 176; 233; 314; 395; 408;
Animale: 11; 24; 25; 28; 30; 33; 37; 53; 67; 72; 75; 86; 96; 110; 118;
134; 246; 248; 251; 252; 254; 255; 256; 259; 260; 262; 263; 264;
269; 276; 280; 285; 287; 289; 291; 293; 298; 303; 304; 309; 315;
320; 331; 346; 447;
Apa: 21; 26; 71; 99; 102; 170; 190; 216; 218; 237; 239; 436;
Apicultură: 139; 325;
Armată: 95;
Batracieni: 29; 322; 324;
Betie: 121;
Casă: 57; 267; 338; 380; 410; 419; 441;
Cereale: 76; 88; 128; 372; 373; 375;
Circulație: 90;
Combustibili: 416;
Copil: 36;
Crustacee: 4; 46; 91; 132; 337;
Educație: 2; 6; 9; 13; 17; 20; 23; 27; 31; 35; 42; 44; 48; 52; 55; 58;
153; 211; 236; 243; 295;
Familia: 167;
Floră: 97; 119; 123; 129; 140; 141; 173; 212; 213; 294; 321; 328;
341; 355; 377;
Foc: 417; 417;
Forme geometrice: 313;
Fructe: 164; 403; 415; 428;
Fum: 179; 387;
Igienă: 201; 219; 286; 288;
Industrie: 358;
Insecte: 3; 41; 47; 50; 261; 307; 310; 312; 319; 333; 339; 340; 348;
476;
Inteligență: 150; 151; 159; 163; 165; 169; 196;
Jocuri de noroc: 39;
Jucării: 183; 222; 225; 392; 404; 412; 448; 451;
Judecată: 56;

Legume: 15; 18; 54; 109; 114; 138; 152; 158; 327; 342; 343; 344;
347; 349; 351; 352; 356; 357; 359; 361; 363; 365; 366; 368; 369;
370; 374; 400; 472;

Mamifere: 142; 148; 240; 245; 296; 297; 299; 301; 362; 376; 413;
467;

Marea: 16; 168; 174; 241; 242;

Metale: 77;

Meteorologie: 8; 12; 14; 45; 82; 84; 85; 89; 92; 101; 104; 107; 112;
115; 122; 133; 157; 185; 189; 202; 214; 217; 220; 221; 223;
224; 226; 228; 235; 244; 253; 311; 459;

Moarte: 234; 429; 439; 444;

Moluste: 134; 180; 282; 336;

Navigație: 204;

Nume: 38; 137;

Numere: 323;

Obiceiuri: 305; 354; 371;

Obiecte: 1; 40; 62; 63; 65; 83; 116; 120; 156; 229; 231; 247; 249;
274; 335; 364; 367; 379; 381; 382; 383; 384; 385; 386; 388; 389;
391; 393; 396; 399; 401; 402; 405; 406; 407; 409; 420; 421; 421;
424; 425; 426; 431; 433; 434; 437; 438; 440; 442; 449; 450; 452;
453; 454; 455; 456; 458; 461; 462; 463; 464; 465; 466; 468; 469;
470; 471; 473; 475;

Ocupații: 127;

Omul: 147;

Păsări: 105; 149; 166; 257; 265; 268; 270; 277; 284; 300; 303; 306;
316; 317; 318;

Personaje de basm: 181; 186; 199; 200; 203; 278;

Pești: 19; 61;

Pomicultură: 51; 145; 146; 210; 267;

Prostie: 106;

Râs: 80;

Reptile: 279; 326; 329; 330; 332;

Sentimente: 171; 178; 281;

Somnul: 32; 113;

Spațiu: 60; 64; 69; 73; 79; 81; 131; 135; 144; 345; 350; 353; 360;

Sport: 125;

Sunete: 10; 22; 161;

Scoala: 70;

Timp: 5; 7; 49; 66; 94; 98; 100; 108; 227; 232; 292; 397; 398; 422;

Transport: 78; 130; 143; 206; 230; 238; 239; 250; 308; 411; 423;

Umbra: 155; 162; 427; 430; 432; 435; 446; 457;

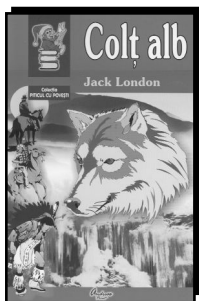
Viață: 160;

Viermi: 272;

Din seria
„Piticul cu povești“

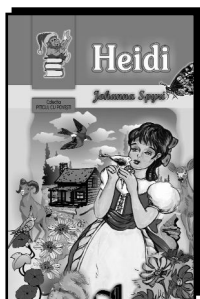
Colinde

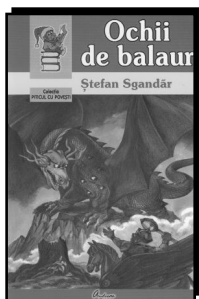
Jack London - Colț alb

**Fabule alese - Mică
antologie a fabulei
românești și universale**

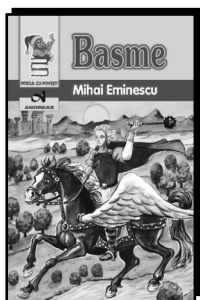
Johanna Spyri - Heidi

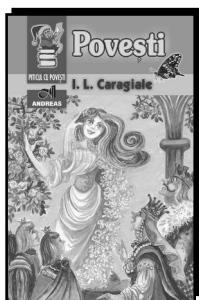
**Ștefan Sgandăr - Ochii de
balaur**

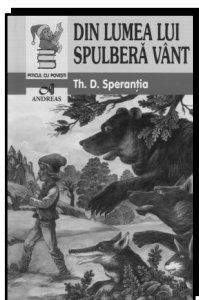
Năzdrăvăniile lui Păcală

Mihai Eminescu - Basmе

I. L. Caragiale - Povești

**Th. D. Speranția - Din
lumea lui Spulberă vânt**